

Den Europæiske Unions Tidende

ISSN 1725-2520

L 189

46. årgang

29. juli 2003

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ **Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1338/2003 af 23. juli 2003 om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra den 1. januar 2003 på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredje-lande** 1
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1339/2003 af 28. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 5
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1340/2003 af 28. juli 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1032/2003 7
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1341/2003 af 28. juli 2003 om fastsættelse af mindstesalgspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF) nr. 1033/2003 omhandlede tredje licitation 9
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1342/2003 af 28. juli 2003 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris** 12
- ★ **Kommissionens forordning (EF) nr. 1343/2003 af 23. juli 2003 om suspension i yderligere seks måneder af ordningerne i Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces, hvad angår sukker henhørende under KN-koderne 1701 og 1702, der importeres fra Serbien og Montenegro** 30
- Kommissionens forordning (EF) nr. 1344/2003 af 28. juli 2003 om udstedelse af importlicenser for frosset mellemgulv af hornkvæg 31

Pris: 18 EUR

(Fortsættes på omslagets anden side)

DA

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende retsakter inden for landbrugspolitikken og har normalt en begrænset gyldighedsperiode.

Titlen på alle øvrige akter er trykt med fede typer efter en asterisk.

Kommissionens forordning (EF) nr. 1345/2003 af 28. juli 2003 om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i juli 2003 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2535/2001, kan imødekommes	32
---	----

II Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Kommissionen

2003/556/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 23. juli 2003 om retningslinjer for udvikling af nationale strategier og bedste praksis for sameksistens mellem genetisk modificerede afgrøder og konventionelt og økologisk landbrug (meddelt under nummer K(2003) 2624)**

36

2003/557/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 24. juli 2003 om midlertidig tildeling af ekstra dage til havs til Nederlandene til fiskerfartøjer, der medfører bomtrawl (meddelt under nummer K(2003) 2636)**

48

2003/558/EF:

- ★ **Kommissionens henstilling af 25. juli 2003 om hvordan lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør behandles i elektroniske kommunikationsnet med henblik på alarmtjenester, der er udbygget med opkaldslokalisering ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2657)**

49

2003/559/EF:

- ★ **Kommissionens beslutning af 28. juli 2003 om ændring af beslutning 2002/251/EF med henblik på at reducere beskyttelsesforanstaltningerne over for fjerkrækød samt visse fiskevarer og akvakulturprodukter importeret fra Thailand ⁽¹⁾ (meddelt under nummer K(2003) 2721)**

52

Regionsudvalget

- ★ **Forretningsorden**

53

I

(Retsakter, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EF, EURATOM) Nr. 1338/2003**af 23. juli 2003****om fastsættelse af de justeringskoefficienter, der finder anvendelse fra den 1. januar 2003 på vederlag til tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber, som gør tjeneste i tredjelande**

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber, som fastsat ved forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 ⁽¹⁾, særlig artikel 13, stk. 1, i bilag X,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør tages hensyn til udviklingen i leveomkostningerne i lande uden for Fællesskabet, og der bør derfor fastsættes nye justeringskoefficienter med virkning fra den 1. januar 2003 for vederlag, som udbetales i tjenestestedets valuta til tjenestemænd, der gør tjeneste i tredjelande.
- (2) Justeringskoefficienterne for betalinger på basis af forordning (EF, Euratom) nr. 101/2003 ⁽²⁾ kan medføre tilpasninger i opadgående eller nedadgående retning af vederlag med tilbagevirkende kraft.
- (3) Der bør foretages efterbetaling i tilfælde af en forhøjelse af vederlagene som følge af de nye justeringskoefficienter.
- (4) Der bør foretages tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb i tilfælde af en nedsættelse af vederlagene som følge af de nye justeringskoefficienter for perioden mellem den 1. januar 2003 og datoen for denne forordnings ikrafttræden.
- (5) En eventuel tilbagesøgning bør dog højst kunne omfatte de seneste seks måneder forud for datoen for afgørelsen om fastsættelse af koefficienterne, og virkningerne af tilbagesøgningen bør kunne fordeles over en periode på højst tolv måneder at regne fra datoen for nævnte afgørelse i lighed med, hvad der gælder for justeringskoeffi-

cienterne inden for Fællesskabet på vederlag og pensioner til De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd og øvrige ansatte —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De justeringskoefficienter, der gælder med virkning fra den 1. januar 2003 for vederlag til De Europæiske Fællesskabers tjenestemænd, som gør tjeneste i tredjelande, og som udbetales i tjenestelandets valuta, er fastsat i bilaget.

Til beregning af disse vederlag anvendes de vekselkurser, der blev brugt ved gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for den måned, der gik forud for den i stk. 1 omhandlede dato.

Artikel 2

1. Såfremt de justeringskoefficienter, der er fastsat i bilaget, medfører en forhøjelse af vederlagene, foretager institutionerne de nødvendige efterbetalinger.

2. Såfremt de justeringskoefficienter, der er fastsat i bilaget, medfører en nedsættelse af vederlagene, foretager institutionerne med tilbagevirkende kraft en tilpasning i nedadgående retning for perioden mellem den 1. januar 2003 og datoen for denne forordnings ikrafttræden.

En tilpasning med tilbagevirkende kraft, som indebærer tilbagesøgning af for meget udbetalte beløb, omfatter dog højst de seneste seks måneder forud for datoen for denne forordnings ikrafttræden. Tilbagesøgningen fordeles over en periode på højst tolv måneder at regne fra samme dato.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

⁽¹⁾ EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF, Euratom) nr. 2265/2002 (EFT L 347 af 20.12.2002, s. 1).

⁽²⁾ EFT L 16 af 22.1.2003, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2003.

På Rådets vegne

F. FRATTINI

Formand

BILAG

Tjenestested	Justeringskoefficienter januar 2003
Afghanistan (*)	0,0
Albanien	82,2
Algeriet (*)	0,0
Angola	130,5
Argentina	59,9
Australien	93,2
Bangladesh	67,8
Barbados	126,1
Belize	94,4
Benin	86,9
Bolivia	62,1
Bosnien-Hercegovina	74,2
Botswana	63,3
Brasilien	61,2
Bulgarien	76,2
Burkina Faso	81,1
Burundi (*)	0,0
Cambodja	81,4
Cameroun	99,2
Canada	78,6
Chile	76,5
Colombia	67,7
Comorerne	107,4
Congo-Brazzaville	109,4
Costa Rica	91,0
Côte d'Ivoire	104,0
Cuba (*)	0,0
Cypern	100,3
Den Centralafrikanske Republik	111,0
Den Demokratiske Republik Congo	145,8
Den Dominikanske Republik	70,3
De Nederlandske Antiller	106,8
Den Tidligere Jugoslaviske Republik Makedonien	78,2

Tjenestested	Justeringskoefficienter januar 2003
Djibouti	116,5
Ecuador (*)	0,0
Egypten	68,5
Eritrea	44,2
Estland	76,2
Etiopien	77,3
Fiji	71,7
Filippinerne	58,0
Gabon	114,2
Gambia	47,9
Georgien	96,1
Ghana	80,3
Guatemala	91,3
Guinea	81,0
Guinea-Bissau	137,6
Guyana	75,6
Haiti	68,4
Hongkong	106,1
Indien	55,1
Indonesien	93,3
Israel	104,1
Jamaica	110,2
Japan (Naka)	141,1
Japan (Tokyo)	150,6
Jordan	89,3
Kap Verde	76,7
Kasakhstan	105,4
Kenya	87,7
Kina	92,1
Kroatien	95,7
Laos (*)	0,0
Lesotho	55,7
Letland	76,2

Tjenestested	Justeringskoefficienter januar 2003
Libanon	110,9
Liberia (*)	0,0
Litauen	77,4
Madagaskar	86,5
Malawi	96,3
Malaysia (*)	0,0
Mali	92,1
Malta	102,7
Marokko	88,0
Mauretanien	67,4
Mauritius	81,2
Mexico	96,7
Mozambique	77,4
Namibia	67,4
Nepal (*)	0,0
Nicaragua	82,7
Niger	88,4
Nigeria	87,7
Norge	145,3
Ny Kaledonien	122,4
Pakistan	57,6
Papua Ny Guinea	61,9
Paraguay	62,9
Peru	94,7
Polen	78,6
Rumænien	54,7
Rusland	118,2
Rwanda	97,4
Salomonøerne	80,3
São Tomé og Príncipe	65,4
Saudi-Arabien (*)	0,0
Schweiz	124,2
Senegal	82,4

(*) Foreligger ikke.

Tjenestested	Justeringskoefficienter januar 2003
Serbien og Montenegro	64,6
Sierra Leone	85,5
Singapore (*)	0,0
Slovakiet	79,7
Slovenien	86,3
Somalia (*)	0,0
Sri Lanka	69,0
Sudan	43,4
Surinam	63,7
Swaziland	56,3
Sydafrika	56,2
Sydkorea	105,6
Syrien	67,2
Taiwan (*)	0,0
Tanzania	71,9
Tchad	115,5
Thailand	66,7
Tjekkiet	91,6
Togo	98,7
Tonga	64,4
Trinidad og Tobago	81,7
Tunesien	80,1
Tyrkiet	84,5
Uganda	83,1
Ukraine	108,6
Ungarn	75,1
Uruguay	67,6
USA (New York)	123,1
USA (Washington)	119,4
Vanuatu	119,5
Venezuela	77,9
Vestbredden — Gazastriben	97,5
Vietnam	61,2
Zambia	51,0
Zimbabwe	187,0
Ækvatorialguinea	105,2

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1339/2003**af 28. juli 2003****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —
under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbestemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1947/2002 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er anført i nævnte forordnings bilag.

- (2) Ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 299 af 1.11.2002, s. 17.

BILAG

til Kommissionens forordning af 28. juli 2003 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(EUR/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0702 00 00	060	52,8
	999	52,8
0707 00 05	052	114,0
	999	114,0
0709 90 70	052	87,1
	999	87,1
0805 50 10	382	53,6
	388	64,6
	524	54,0
	528	56,7
	999	57,2
0806 10 10	052	150,0
	220	167,0
	400	192,1
	600	178,5
	624	137,6
	999	165,0
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	82,7
	400	89,6
	508	72,8
	512	77,3
	528	66,8
	720	63,7
	800	184,8
	804	97,6
	999	91,9
0808 20 50	052	110,0
	388	99,5
	512	65,6
	528	63,6
	999	84,7
0809 10 00	052	173,7
	064	102,3
	066	109,1
	068	72,1
	999	114,3
0809 20 95	052	302,8
	400	249,2
	404	248,9
	999	267,0
0809 30 10, 0809 30 90	052	152,4
	064	92,6
	094	123,1
	999	122,7
0809 40 05	064	88,8
	094	70,3
	999	79,5

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2020/2001 (EFT L 273 af 16.10.2001, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1340/2003**af 28. juli 2003****om fastsættelse af mindstesalgsspriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1032/2003**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1032/2003 ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 af 4. oktober 1979 om gennemførelsesbestemmelser for afsætning af oksekød, som interventionsorganerne har opkøbt, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 216/69 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, skal mindstesalgsspriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgsspriser for oksekød i forbindelse med den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1032/2003, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 22. juli 2003, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 150 af 18.6.2003, s. 9.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnina kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef — Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött med ben

DEUTSCHLAND	— Vorderviertel	605
ESPAÑA	— Cuartos delanteros	605

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1341/2003**af 28. juli 2003****om fastsættelse af mindstesalgpriser for oksekød udbudt til salg i henhold til den i forordning (EF) nr. 1033/2003 omhandlede tredje licitation**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1254/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for oksekød ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 28, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Visse mængder oksekød er blevet udbudt til salg ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1033/2003 ⁽³⁾.
- (2) I henhold til artikel 9 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2173/79 af 4. oktober 1979 om gennemførelsesbestemmelser for afsætning af oksekød, som interventionsorganerne har opkøbt, og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 216/69 ⁽⁴⁾, senest ændret ved forordning (EF)

nr. 2417/95 ⁽⁵⁾, skal mindstesalgpriserne for kød udbudt i licitation fastsættes under hensyntagen til de modtagne bud.

- (3) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mindstesalgpriser for oksekød i forbindelse med den tredje licitation, som er omhandlet i forordning (EF) nr. 1033/2003, og for hvilken indleveringsfristen udløb den 21. juli 2003, fastsættes i bilaget til denne forordning.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 150 af 18.6.2003, s. 15.

⁽⁴⁾ EFT L 251 af 5.10.1979, s. 12.

⁽⁵⁾ EFT L 248 af 14.10.1995, s. 39.

ANEXO — BILAG — ANHANG — ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE — ANEXO —
LIITE — BILAGA

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnia kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton

a) **Carne con hueso — Kød, ikke udbenet — Fleisch mit Knochen — Κρέατα με κόκαλα — Bone-in beef —
Viande avec os — Carni non disossate — Vlees met been — Carne com osso — Luullinen naudanliha — Kött
med ben**

DANMARK	— Forfjerdinger	702
DEUTSCHLAND	— Hinterviertel	—
	— Vorderviertel	715
ESPAÑA	— Cuartos traseros	—
	— Cuartos delanteros	702
FRANCE	— Quartiers arrière	—
	— Quartiers avant	—

b) **Carne deshuesada — Udbenet kød — Fleisch ohne Knochen — Κρέατα χωρίς κόκαλα — Boneless beef —
Viande désossée — Carni senza osso — Vlees zonder been — Carne desossada — Luuton naudanliha —
Benfritt kött**

DEUTSCHLAND	— Hinterhese (INT 11)	—
	— Oberschale (INT 13)	—
	— Unterschale (INT 14)	—
	— Hüfte (INT 16)	—
	— Roastbeef (INT 17)	—
	— Hochrippe (INT 19)	—
	— Schulter (INT 22)	—
	— Brust (INT 23)	—
	— Vorderviertel (INT 24)	—
ESPAÑA	— Lomo de intervención (INT 17)	—
	— Morcillo de intervención (INT 21)	—

Estado miembro	Productos	Precio mínimo Expresado en euros por tonelada
Medlemsstat	Produkter	Mindstepriser i EUR/t
Mitgliedstaat	Erzeugnisse	Mindestpreise Ausgedrückt in EUR/Tonne
Κράτος μέλος	Προϊόντα	Ελάχιστες πωλήσεις εκφραζόμενες σε ευρώ ανά τόνο
Member State	Products	Minimum prices Expressed in EUR per tonne
État membre	Produits	Prix minimaux Exprimés en euros par tonne
Stato membro	Prodotti	Prezzi minimi Espressi in euro per tonnellata
Lidstaat	Producten	Minimumprijzen Uitgedrukt in euro per ton
Estado-Membro	Produtos	Preço mínimo Expresso em euros por tonelada
Jäsenvaltio	Tuotteet	Vähimmäishinnat euroina tonnina kohden ilmaistuna
Medlemsstat	Produkter	Minimipriser i euro per ton
FRANCE	— Jarret arrière d'intervention (INT 11)	—
	— Tranche grasse d'intervention (INT 12)	—
	— Tranche d'intervention (INT 13)	—
	— Semelle d'intervention (INT 14)	2 310
	— Filet d'intervention (INT 15)	—
	— Rumsteak d'intervention (INT 16)	—
	— Faux-filet d'intervention (INT 17)	4 000
	— Flanchet d'intervention (INT 18)	—
	— Entrecôte d'intervention (INT 19)	—
	— Épaule d'intervention (INT 22)	—
	— Poitrine d'intervention (INT 23)	—
	— Avant d'intervention (INT 24)	—
ITALIA	— Girello d'intervento (INT 14)	—
	— Scamone (INT 16)	—
	— Roastbeef d'intervento (INT 17)	4 000

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1342/2003

af 28. juli 2003

om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1104/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og artikel 13, stk. 11,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for ris ⁽³⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 411/2002 ⁽⁴⁾, særlig artikel 9, stk. 2, og artikel 13, stk. 15, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95 af 23. maj 1995 om særlige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med import- og eksportlicenser for korn og ris ⁽⁵⁾ har været underkastet omfattende ændringer ⁽⁶⁾. Forordningen bør derfor kodificeres, således at dens bestemmelser kan fremtræde klart og rationelt.
- (2) For at tage hensyn til særlig praksis inden for handelen med korn og ris bør der fastsættes bestemmelser, som supplerer eller fraviger bestemmelserne i Kommissionens forordning (EF) nr. 1291/2000 af 9. juni 2000 om fælles gennemførelsesbestemmelser for import- og eksportlicenser samt forudfastsættelsesattester for landbrugsprodukter ⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 325/2003 ⁽⁸⁾.
- (3) Det bør angives, for hvilken mængde og destination licensen udstedes, når interventionslagre udbydes i licitation med henblik på udførsel, og det bør fastsættes, hvilke særlige angivelser der skal være anført på eksportlicensen, navnlig når det drejer sig om licitation over restitutionen, om udførsel af kornfoderblandinger og om forudfastsættelse af eksportafgiften.
- (4) Gyldighedsperioden for import- og eksportlicenserne for de forskellige produkter bør fastsættes under hensyntagen til markedsbehovet og til kravet om god forvaltning, og der bør således som følge af konkurrencen på verdensmarkedet indrømmes en særlig lang gyldighedsperiode for udførsel af malt, idet udløbsdatoen dog bør fastsættes til den 30. september for sådanne licenser med lang gyldighedsperiode, der er udstedt inden den 1. juli, for at undgå, at der inden byghøsten indgås eksportforpligtelser for det nye høstår.

(5) Da der kan være fare for, at der udstedes licenser for mængder, som er for store, bør der fastsættes en frist på tre dage inden den faktiske udstedelse af eksportlicenser for alle kornarter og de fleste produkter forarbejdet på basis af korn, undtagen for ikke-kommerciel eksport i forbindelse med fødevarehjælp på EF- og medlemsstatsniveau og for visse leverancer foretaget af humanitære organisationer.

(6) Da Kommissionens afgørelse om ikke at imødekomme en ansøgning om udstedelse af eksportlicens efter en periode på tre arbejdsdage i visse tilfælde kan forhindre fortsatte leveringer af produkter, som kræver en regelmæssig forsyning, bør der gives de erhvervsdrivende, der anmoder herom, mulighed for at opnå en eksportlicens uden restitution, under forudsætning af at der stilles særlige betingelser for disse licensers udnyttelse.

(7) Flere af bestemmelserne i artikel 49 i forordning (EF) nr. 1291/2000, der gælder for ansøgninger om eksportlicenser for visse produkter i forbindelse med en licitation i et indførende tredjeland, bør skærpes og i højere grad bringes i overensstemmelse med handelspraksis for korn.

(8) På grund af konkurrencen på verdensmarkedet for korn og ris bør det fastsættes, at der udstedes eksportlicenser med en særlig gyldighedsperiode for hovedprodukterne, herunder hård hvede, og at de udstedes for forholdsvis store minimumsmængder, og der bør indrømmes AVS-landene en fordel, hvad denne minimumsmængde angår. Licensudstedelsen bør gøres afhængig af visse yderligere betingelser, navnlig hvad angår leveringskontraktens forelæggelse for det kompetente organ inden for en bestemt frist.

(9) For så vidt angår sikkerhedsstillelsen for import- og eksportlicenser, bør der fastsættes særskilte satser for de enkelte produktgrupper, afhængigt af hvilke udsving restitutionen eller eksportafgiften kan undergå i licensernes gyldighedsperiode, og der bør indrømmes fortrinsstilling for leverancer til AVS-landene.

(10) Det bør anføres, hvilke eksportrestitutioner der anvendes, når licensens gyldighedsperiode forlænges som følge af force majeure i medfør af artikel 41 i forordning (EF) nr. 1291/2000.

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1.7.1992, s. 21.

⁽²⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 329 af 30.12.1995, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT L 62 af 5.3.2002, s. 27.

⁽⁵⁾ EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2.

⁽⁶⁾ Jf. bilag V.

⁽⁷⁾ EFT L 152 af 24.6.2000, s. 1.

⁽⁸⁾ EUT L 47 af 21.2.2003, s. 21.

- (11) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Denne forordning fastsætter de særlige gennemførelsesbestemmelser for den ordning med import- og eksportlicenser, som er indført ved:

- a) artikel 9 i forordning (EØF) nr. 1766/92
- b) artikel 9 i forordning (EF) nr. 3072/95.

Artikel 2

1. Når der ansøges om eksportlicens til brug ved en licitation, der afholdes i henhold til artikel 7 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2131/93 ⁽¹⁾, udstedes licensen kun for de mængder, som ansøgeren har fået tilslag for.

Eksportlicensen er kun gyldig for den i rubrik 17 angivne mængde. I licensens rubrik 19 anføres »0«.

2. I de i artikel 8, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2131/93 omhandlede ansøgninger om eksportlicens angives destinationen i rubrik 7. Licensen forpligter til at udføre til denne destination.

Ved destination forstås de lande under ét, for hvilke der er fastsat samme sats for eksportrestitutionen eller for eksportafgiften.

Artikel 3

1. Ved licitationen over eksportrestitutionen forsynes licensen — i bogstaver og tal — i rubrik 22 med en angivelse af den restitutionssats, der er anført i meddelelsen om licitationstilslag. Satsen udtrykkes i euro og foran anføres en af følgende angivelser:

- Tipo de la restitución de base a la exportación adjudicado
- Tilslagssats for basiseksportrestitutionen
- Zuschlagener Satz der Grundausfuhrerstattung
- Ποσοστό της κατακυρωθείσας επιστροφής βάσεως κατά την εξαγωγή
- Tendered rate of basic export refund
- Taux de la restitution de base à l'exportation adjugé
- Tasso della restituzione di base all'esportazione aggiudicata
- Gegunde basisrestitutie bij uitvoer
- Taxa de restituição de base à exportação adjudicada
- Tarjouskilpailutetun perusvientituen määrä
- Anbudssats för exportbidrag.

2. Ved licitation over eksportafgiften forsynes licensen — i bogstaver og tal — i rubrik 22 med angivelse af den eksportafgiftssats, der er anført i meddelelsen om licitationstilslag. Satsen udtrykkes i euro og foran anføres en af følgende angivelser:

- Tipo del gravamen a la exportación adjudicado
- Tilslagssats for eksportafgiften
- Zuschlagener Satz der Ausfuhrabgabe
- Ύψος φόρου κατά την εξαγωγή
- Tendered rate of export tax
- Taux de la taxe à l'exportation adjugé
- Aliquota della tassa all'esportazione aggiudicata
- Gegunde belasting bij uitvoer
- Taxa de exportação adjudicada
- Tarjouskilpailutetusta viennistä kannettavan maksun määrä
- Anbudssats för exportavgift.

Artikel 4

1. Uanset artikel 14 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan der for produkter, som henhører under KN-kode 1101 00 15, 1102 20, 1103 11 10 og 1103 13, i ansøgningen om importlicens anføres produkter, der henhører under to på hinanden følgende tolvcifrede underopdelinger af de ovenfor nævnte koder.

Der fastsættes endvidere følgende produktkategorier som defineret i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 1291/2000:

kategori 1:	1108 11 00 9200, 1108 11 00 9300
kategori 2:	1108 12 00 9200, 1108 12 00 9300
kategori 3:	1108 13 00 9200, 1108 13 00 9300
kategori 4:	1108 19 10 9200, 1108 19 10 9300
kategori 5:	1702 30 51 9000, 1702 30 91 9000, 1702 90 50 9100
kategori 6:	1702 30 59 9000, 1702 30 99 9000, 1702 40 90 9000, 1702 90 50 9900, 2106 90 55 9000

De tolvcifrede underopdelinger, der er angivet i ansøgningen, anføres på eksportlicensen.

2. Uanset artikel 14 i forordning (EF) nr. 1291/2000 skal ansøgningen om eksportlicens for produkter, som henhører under KN-kode 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, og som har et indhold af mælkeprodukter på under 50 vægtprocent:

- a) i rubrik 15 indeholde en varebeskrivelse og den tolvcifrede kode; den pågældende kan anføre varer, der henhører under to eller flere på hinanden følgende tolvcifrede underopdelinger i restitutionsnomenklaturen, i hvilket tilfælde der i rubrik 15 skal anføres følgende: »tilberedte varer af typer, der anvendes til foder henhørende under forordning (EF) nr. 1517/95«

⁽¹⁾ EFT L 191 af 31.7.1993, s. 76.

- b) i rubrik 16 indeholde angivelsen »2309«
- c) i rubrik 17 og 18 indeholde en angivelse af den mængde foderblanding, der skal udføres
- d) i rubrik 20 indeholde indholdet af kornprodukter, der skal iblandes foderblandingen, hvis det er kendt, idet der skelnes mellem majs og andre kornarter; i modsat fald intervallet for iblanding af majs — andre kornarter, hvis der gøres brug af den i litra a) nævnte mulighed for udfyldelse af rubrik 15 med angivelse af to eller flere underopdelinger.

Angivelserne i ansøgningen anføres på eksportlicensen.

Artikel 5

Ved anvendelse af artikel 15, stk. 2, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 ⁽¹⁾ og artikel 16, stk. 10, i forordning (EF) nr. 3072/95 skal eksportlicensen i rubrik 22 forsynes med én af følgende påtegninger:

- Gravamen a la exportación no aplicable
- Eksportafgift ikke anvendelig
- Ausfuhrabgabe nicht anwendbar
- Μη εφαρμοζόμενος φόρος κατά την εξαγωγή
- Export tax not applicable
- Taxe à l'exportation non applicable
- Tassa all'esportazione non applicabile
- Uitvoerbelasting niet van toepassing
- Taxa de exportação não aplicável
- Vientimaksua ei sovelleta
- Exportavgift icke tillämplig.

Artikel 6

1. Importlicenser for de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter er gyldige fra udstedelsesdatoen, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000, indtil udløbet af de perioder, der er fastsat i bilag I til nærværende forordning.

2. Er der fastsat en særlig gyldighedsperiode for importlicenser for produkter, som har oprindelse i og indføres fra visse tredjelande, anføres udførsels- og oprindelseslandet eller -landene i rubrik 7 og 8 i licensansøgningen og i licensen. Importlicensen forpligter til at indføre fra dette eller disse lande.

Artikel 7

1. Eksportlicenser for de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter er gyldige fra udstedelsesdatoen, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1291/2000, indtil udløbet af de perioder, der er fastsat i bilag II til nærværende forordning.

2. Uanset stk. 1 er gyldighedsperioden for eksportlicenser for produkter henhørende under KN-kode 1702 30, 1702 40, 1702 90 og 2106 90, for hvilke ansøgningerne er indgivet senest 25. juni i hvert høstår, begrænset til den 30. juni. For ansøgninger indgivet fra 26. juni i et høstår og indtil 30. september i det efterfølgende høstår er eksportlicenser for de ovenfor omhandlede produkter gyldige i 30 dage efter udstedelsesdagen som defineret i artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

Toldformaliteterne ved udførslen skal for de i første afsnit omhandlede licenser være afsluttet senest 30. juni i hvert høstår for licenser, der er ansøgt om indtil 25. juni. For licenser, der er ansøgt om mellem 26. juni og 30. september i det efterfølgende høstår, skal toldformaliteterne ved udførslen for disse licenser være afsluttet senest 30 dage efter udstedelsesdagen.

Disse frister gælder ligeledes for de formaliteter, der omhandles i artikel 30 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 ⁽²⁾ for de produkter, som er henført under ordningen i Rådets forordning (EØF) nr. 565/80 ⁽³⁾ på grundlag af disse licenser.

Eksportlicensen skal i rubrik 22 forsynes med én af følgende påtegninger:

- Limitación establecida en apartado 2 del artículo 7 del Reglamento (CE) n.º 1342/2003
- Begrænsning, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1342/2003
- Kürzung der Gültigkeitsdauer nach Artikel 7 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003
- Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003
- Limitation provided for in Article 7(2) of Regulation (EC) No 1342/2003
- Limitation prévue à l'article 7, paragraphe 2, du règlement (CE) n.º 1342/2003
- Limitazione prevista all'articolo 7, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 1342/2003
- Beperking als bepaald in artikel 7, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1342/2003
- Limitação estabelecida no n.º 2 do artigo 7.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003
- Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 7 artiklan 2 kohdassa säädetty rajoitus
- Begrænsning enligt artikel 7.2 i förordning (EG) nr 1342/2003.

3. På anmodning fra den erhvervsdrivende er uanset stk. 1 eksportlicensen for produkter henhørende under KN-kode 1107 10 19, 1107 10 99 og 1107 20 00 gyldig fra udstedelsesdatoen, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000, indtil:

- a) den 30. september i det pågældende kalenderår, når licensen er udstedt mellem den 1. januar og den 30. april

⁽¹⁾ EFT L 147 af 30.6.1995, s. 7.

⁽²⁾ EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.

⁽³⁾ EFT L 62 af 7.3.1980, s. 5.

b) udgangen af den derpå følgende 11. måned, når licensen er udstedt mellem den 1. juli og den 31. oktober

c) den 30. september i det følgende kalenderår, når licensen er udstedt mellem den 1. november og den 31. december.

I disse tilfælde kan de rettigheder, der følger af de i nærværende stykke omhandlede licenser, uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 ikke overdrages.

4. Hvis der ikke er fastsat nogen restitution eller eksportafgift, gælder eksportlicenserne, for så vidt angår de produkter, der er omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95, i 60 dage fra udstedelsesdatoen.

Artikel 8

1. Eksportlicenserne for de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95, samt for produkter henhørende under KN-kode 1102 20 10, 1102 20 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1103 20 20, 1104 29 05, 1104 22 98, 1104 23 10, 1108 11 00, 1108 12 00, 1108 13 00, 1109 00 00, 1702 30 51, 1702 30 91, 1702 30 99, 1702 40 90, 1702 90 50, 1702 90 79, 2106 90 55, 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53 i forordning (EØF) nr. 1766/92 udstedes den tredje arbejdsdag efter datoen for ansøgningens indgivelse, hvis der ikke træffes særlige foranstaltninger i denne periode.

Kommissionen kan beslutte ikke at imødekomme ansøgningerne.

Første afsnit gælder ikke for licenser, der udstedes i forbindelse med licitationer, og for de licenser, der omhandles i artikel 16 i forordning (EF) nr. 1291/2000, og som udstedes med henblik på fødevarerhjælp, jf. artikel 10, stk. 4, i den landbrugsaftale, der blev indgået under de multilaterale handelsforhandlinger under Uruguay-runden⁽¹⁾. Fristen gælder heller ikke for udstedelsen af eksportlicenser, som humanitære organisationer ansøger om, og som ikke vedrører en mængde på over 20 tons, hvis der ikke anmodes om restitution.

2. Der udstedes eksportlicenser uden restitution efter ansøgning fra en erhvervsdrivende på dagen for indgivelsen af denne ansøgning, undtagen når der skal erlægges en eksportafgift for det pågældende produkt på tidspunktet for ansøgningen, jf. dog artikel 16 i forordning (EØF) nr. 1766/92.

Er der på tidspunktet for udførslen fastsat en eksportafgift for det produkt, der er omfattet af de licenser, der er udstedt efter første afsnit, erlægges eksportafgiften.

Disse eksportlicenser gælder 60 dage fra dagen for deres udstedelse.

I rubrik 22 i disse licenser anføres en af følgende angivelser:

- Limitación establecida en el apartado 2 del artículo 8 del Reglamento (CE) n.º 1342/2003
- Begrænsning, jf. artikel 8, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1342/2003
- Kürzung der Gültigkeitsdauer nach Artikel 8 Absatz 2 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003
- Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 8 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003
- Limitation provided for in Article 8(2) of Regulation (EC) No 1342/2003
- Limitation prévue à l'article 8, paragraphe 2, du règlement (CE) n.º 1342/2003
- Limitazione prevista all'articolo 8, paragrafo 2, del regolamento (CE) n. 1342/2003
- Beperking als bepaald in artikel 8, lid 2, van Verordening (EG) nr. 1342/2003
- Limitação estabelecida no n.º 2 do artigo 8.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003
- Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 8 artiklan 2 kohdassa säädetty rajoitus
- Begrænsning enligt artikel 8.2 i förordning (EG) nr 1342/2003.

3. Når der ved fastsættelsen af en eksportrestitution eller en eksportafgift for produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og for produkter som omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 3072/95 særligt henvises til dette stykke, skal ansøgningen om eksportlicens ledsages af en kopi af en kontrakt. Kontrakten skal hidrøre fra et officielt organ i bestemmelseslandet eller fra en virksomhed med faktisk sæde i dette land og angive mængde og leveringsperiode inden for nævnte licens' gyldighedsperiode. Der må ikke tidligere være udstedt eksportlicens for denne kontrakt i henhold til denne artikel. Medlemsstaten undersøger, om licensansøgningen opfylder betingelserne i dette stykke, og meddeler samme dag, som ansøgningen indgives, Kommissionen, for hvilken mængde der er indgivet ansøgninger, der kan tages i betragtning. Licenserne udstedes først den tredje arbejdsdag efter ansøgningens indgivelse, for så vidt Kommissionen ikke har truffet særlige foranstaltninger inden da.

Hvis de i første afsnit omhandlede ansøgninger om eksportlicenser vedrører større mængder end dem, for hvilke der kan udstedes licenser, og som er angivet i forordningen om fastsættelse af den pågældende restitution eller eksportafgift, kan Kommissionen senest to arbejdsdage efter ansøgningens indgivelse fastsætte en enhedsprocent for nedsættelse af mængderne. Ansøgninger om udstedelse af licens kan tilbagekaldes senest to dage efter datoen for offentliggørelsen af nedsættelsesprocenten.

Uanset artikel 9 i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan rettighederne i forbindelse med licensen ikke overdrages.

⁽¹⁾ EFT L 336 af 23.12.1994, s. 22.

Opfylder den importerende køber ikke kontrakten, kan den erhvervsdrivende udføre til et andet bestemmelsesland, men udelukkende med den eksportrestitution eller eksportafgift, der gælder på datoen for den oprindelige ansøgning om licens for udførsel til »andre tredjelande«. Gælder der ikke en eksportrestitution eller eksportafgift for »andre tredjelande« på datoen for den oprindelige ansøgning om licens, kan der efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 vedtages en løsning, der er tilpasset de særlige omstændigheder.

Artikel 9

1. Stk. 2 til 6 gælder for udførsel til de tredjelande, der er anført i bilag IV, af de produkter, der er anført i samme bilag.

2. For de i stk. 1 omhandlede udførsler skal myndighederne i de pågældende tredjelande forelægges en attesteret kopi af eksportlicensen, der er udstedt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, og nærværende artikel, og en behørigt påtegnet kopi af udførselsangivelsen for hver forsendelse. De pågældende varer må ikke forinden være udført til et andet tredjeland.

3. Den i stk. 2 omhandlede licens skal indeholde følgende:

- a) i rubrik 7 en angivelse af importlandet/importlandene
- b) i rubrik 15 varebeskrivelsen ifølge den kombinerede nomenklatur
- c) i rubrik 16 den ottecifrede KN-kode samt mængden angivet i tons for hvert af produkterne i rubrik 15
- d) i rubrik 17 og 18 den samlede mængde af produkterne i rubrik 16
- e) i rubrik 20 en af følgende angivelser:
 - Exportación conforme al artículo 9 del Reglamento (CE) n° 1342/2003
 - Udførsel i overensstemmelse med artikel 9 i forordning (EF) nr. 1342/2003
 - Ausfuhr in Übereinstimmung mit Artikel 9 der Verordnung (EG) Nr. 1342/2003
 - Περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 9 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1342/2003
 - Export in accordance with Article 9 of Regulation (EC) No 1342/2003
 - Exportation conformément à l'article 9 du règlement (CE) n° 1342/2003
 - Esportazione in conformità all'articolo 9 del regolamento (CE) n. 1342/2003
 - Uitvoer op grond van artikel 9 van Verordening (EG) nr. 1342/2003
 - Exportação conforme o artigo 9.º do Regulamento (CE) n.º 1342/2003
 - Asetuksen (EY) N:o 1342/2003 9 artiklan mukainen vienti
 - Export i överensstämmelse med artikel 9 i förordning (EG) nr 1342/2003;

f) i rubrik 22 foruden for den i artikel 8, stk. 2, anførte angivelse en af følgende angivelser:

- Sin restitución por exportación
- Uden eksportrestitution
- Ohne Ausfuhrerstattung
- Χωρίς επιστροφή κατά την εξαγωγή
- No export refund
- Sans restitution à l'exportation
- Senza restituzione all'esportazione
- Zonder uitvoerrestitutie
- Sem restituição à exportação
- Ilman vientitukea
- Utan exportbidrag.

Licensen er kun gyldig for de således angivne produkter og mængder.

4. Licenser udstedt i henhold til nærværende artikel medfører en pligt til at udføre til en af de i rubrik 7 angivne destinationer.

5. Efter anmodning fra den pågældende udstedes der en attesteret kopi af den tildelte licens.

6. Medlemsstatens myndigheder giver den første mandag i hver måned Kommissionen meddelelse om de mængder, for hvilke der er udstedt licenser, opdelt efter KN-kode.

Artikel 10

1. Ved udførsel på grundlag af en licitation, der er åbnet i et indførende tredjeland, er eksportlicensen for blød hvede, hård hvede, rug, byg, majs, ris, hvedemel, rugmel, gryn og groft mel af hård hvede samt produkter, der henhører under KN-kode 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, og som har et indhold af mælkeprodukter på under 50 vægtprocent, gyldig fra udstedelsesdatoen, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000, indtil den dato, hvor tilslagsforpligtelserne skal være opfyldt.

2. En sådan licens kan højst være gyldig i fire måneder regnet fra måneden efter den måned, i hvilken licensen er udstedt, jf. artikel 23, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

3. Som undtagelse fra artikel 49, stk. 3, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 1291/2000 kan licensansøgningen eller licensansøgningerne tidligst indgives fire arbejdsdage inden udløbet af fristen for indgivelse af bud til licitation.

4. Som undtagelse fra artikel 49, stk. 5, i forordning (EF) nr. 1291/2000 fastsættes den maksimale periode mellem fristen for indgivelse af buddene og ansøgerens meddelelse, som fastsat i nævnte stykke, litra a) til d), til det udstedende organ om resultatet af licitationen til seks arbejdsdage.

Artikel 11

1. I særlige tilfælde kan eksportlicensen for blød hvede, hård hvede, rug, byg, majs, ris, hvedemel, rugmel samt gryn og groft mel af hård hvede samt for produkter, der henhører under KN-kode 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, og som har et indhold af mælkeprodukter på under 50 vægtprocent, være gyldig i længere tid end fastsat i artikel 7, stk. 1, når eksportøren er i færd med at indgå en kontrakt, som berettiger til en længere varighed. Med henblik herpå forelægger eksportøren myndighederne skriftlig dokumentation fra en officiel institution eller en virksomhed i modtagerlandet. Varemængde og -kvalitet samt leveringsfrister og prisvilkår skal fremgå af dokumentationen. Medlemsstaten informerer straks Kommissionen herom ved fremsendelse af en kopi af denne dokumentation.

2. I det i stk. 1 omhandlede tilfælde indgiver den pågældende til den kompetente myndighed en ansøgning om eksportlicens samtidig med den ansøgning om forudfastsættelse af den restitution eller eksportafgift, der på ansøgningens indleveringsdato gælder for den fastsatte destination, med angivelse af den minimums- og maksimumsmængde, som han agter at udføre, og den minimums- og maksimumsfrist, der er nødvendig for gennemførelsen af den planlagte eksportforretning. Dog kan minimumsmængden for blød hvede, hård hvede, rug, byg, majs, hvedemel, rugmel og produkter, der henhører under KN-kode 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, og som har et indhold af mælkeprodukter på under 50 vægtprocent, ikke være på under 75 000 tons, og for gryn og groft mel af hård hvede og for ris kan mængden ikke være på under 15 000 tons. Som undtagelse fra artikel 15, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1291/2000 ledsages ansøgningen ikke af sikkerhedsstillelse.

For udførsel til et eller flere AVS-lande, som er anført blandt de grupper af AVS-lande, der er opstillet i bilag III, nedsættes den i første afsnit omhandlede minimumsmængde til:

- a) 20 000 tons med hensyn til blød hvede, hård hvede, rug, byg, majs, hvedemel, rugmel og produkter, der henhører under KN-kode 2309 10 11, 2309 10 13, 2309 10 31, 2309 10 33, 2309 10 51, 2309 10 53, 2309 90 31, 2309 90 33, 2309 90 41, 2309 90 43, 2309 90 51 og 2309 90 53, og som har et indhold af mælkeprodukter på under 50 vægtprocent, og
- b) 5 000 tons med hensyn til gryn og groft mel af hård hvede samt ris.

I ansøgninger, der vedrører flere lande fra én af AVS-landegrupperne, specificeres navnet på hvert enkelt destinationsland.

3. Den medlemsstat, hvorunder den myndighed, der har modtaget ansøgningen, hører, vurderer ansøgningerne og tager i den forbindelse hensyn til varemængden og de økonomiske aspekter i forbindelse med eksporten og til, om der er reelle muligheder for at gennemføre eksporten; hvis ansøgningen kan imødekommes, giver den meddelelse til Kommissionen, som

træffer afgørelse efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller artikel 22 i forordning (EF) nr. 3072/95. Hvis ansøgningen kan imødekommes, fastsætter Kommissionen en frist, inden for hvilken kontrakten skal forelægges for den kompetente myndighed. Denne underretter eksportøren om afgørelsen.

4. Er den for licensen fastsatte gyldighedsperiode den samme som den, hvorom der er ansøgt, skal den pågældende inden for den i henhold til stk. 3 fastsatte frist for den kompetente myndighed fremlægge et underskrevet eksemplar af kontrakten samt en kopi heraf. Kontrakten skal mindst indeholde angivelse af den kontraherede mængde, der skal ligge inden for de angivne minimums- og maksimumsmængder, destinationen, den frist, inden for hvilken eksportforretningen skal være gennemført, idet denne frist skal ligge mellem den angivne minimums- og maksimumsfrist, den for kontraktens varighed fastsatte pris samt betalingsbetingelserne. Derpå udstedes licensen, efter at den i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92 eller artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede sikkerhed er stillet. Landet/landene i den landegruppe, eksporten er bestemt til, angives i rubrik 7, og licensen forpligter til at udføre til dette land/disse lande. Det kan dog tillades, at op til 10 % af de på licensen anførte varemængder udføres til et andet modtagerland, hvis dette land tilhører samme landegruppe, jf. bilag III.

Har den pågældende ikke kunnet afslutte en sådan kontrakt, underretter han den kompetente myndighed herom inden for den for fremlæggelse af kontrakten fastsatte frist, og licensen udstedes ikke.

5. Overholder den pågældende, bortset fra tilfælde af force majeure, ikke bestemmelserne i stk. 4, udstedes licensen ikke.

6. Er den fastsatte gyldighedsperiode ikke den samme som den, den pågældende har ansøgt om, men længere end den i artikel 7 fastsatte, finder bestemmelserne i denne artikels stk. 4 og 5 anvendelse. Den pågældende kan dog inden for den for fremlæggelsen af kontrakten fastsatte frist tilbagekalde sin ansøgning om licens.

7. Er en ansøgning om en længere gyldighedsperiode end den i artikel 7 fastsatte blevet afslået, udstedes licensen ikke.

8. Licenser, som er udstedt på de i denne artikel fastsatte betingelser, er ikke underlagt bestemmelserne i artikel 8, stk. 1.

Artikel 12

Satsen for sikkerhedsstillelsen for licenser for de i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter udgør:

- a) 1 EUR/ton, hvis det drejer sig om importlicenser, som bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, fjerde led, i forordning (EØF) nr. 1766/92 ikke anvendes for, eller for produkter henhørende under forordning (EF) nr. 3072/95, og 5 EUR/ton, hvis det drejer sig om:
 - i) eksportlicenser for et produkt, som der ikke er fastsat en eksportrestitution eller en eksportafgift for på ansøgningens dag

- ii) eksportlicenser for et produkt, der ikke er omfattet af forudfastsættelse af eksportafgiften eller eksportrestitutionen
 - iii) eksportlicenser, der er udstedt efter artikel 8, stk. 2, i nærværende forordning
- b) for de importlicenser, for hvilke bestemmelserne i artikel 10, stk. 4, fjerde led, i forordning (EØF) nr. 1766/92 anvendes:
- i) 15 EUR/ton for produkter henhørende under KN-kode 0709 90 60, 0712 90 19, 1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00, 1004, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 00 og 1008
 - ii) 5 EUR/ton for de øvrige produkter
- c) 45 EUR/ton for de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 3072/95 omhandlede produkter, hvis det drejer sig om eksportlicenser.

For udførsel til AVS-lande, der gennemføres med en licens med særlig gyldighedsperiode, jf. artikel 11 i nærværende forordning, fastsættes sikkerheden til 12 EUR/ton

For licenser, der udstedes med restitution, jf. artikel 7, stk. 3, i nærværende forordning, fastsættes sikkerheden dog til 24 EUR/ton.

For udførsel til AVS-lande, der gennemføres med en licens med særlig gyldighedsperiode, jf. artikel 11 i nærværende forordning, fastsættes sikkerheden til 12 EUR/ton.

Artikel 13

Når licensens gyldighedsperiode forlænges i medfør af artikel 41 i forordning (EF) nr. 1291/2000, anvendes det korrektionsbeløb, der var gældende på dagen for indgivelse af licensansøgning for en udførsel, der skal foretages i den sidste måned af licensens normale gyldighedsperiode.

Desuden justeres eksportrestitutionen i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 14.

Artikel 14

1. Den restitution, der gælder i henhold til artikel 13, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 1766/92 for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i nævnte forordning omhandlede produkter med undtagelse af majs og sorghum, justeres fra august til maj i samme høstår med et beløb, som svarer til det månedlige tillæg til den interventionspris, der er fastsat for dette høstår.

For majs og sorghum justeres restitutionen fra november i et høstår til august i det følgende høstår med et beløb, som svarer til det månedlige tillæg til de interventionspriser, der er fastsat for de pågældende høstår.

Første justering sker den første dag i kalendermåneden efter den måned, hvor ansøgningen om licens blev indgivet. Efterfølgende justeringer foretages hver måned.

For de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1766/92 omhandlede produkter med undtagelse af majs og sorghum anvendes den restitution, der er justeret i henhold til første afsnit, og som anvendes i maj, også i juni. For majs og sorghum anvendes den restitution, der er justeret i henhold til andet afsnit, og som anvendes i august, også i september.

2. Den i stk. 1 omhandlede justering foretages ikke, når restitutionsbeløbet er lig med nul.

3. Er licensen gyldig efter udgangen af høståret, og finder udførslen sted i det nye høstår, justeres restitutionen eksklusive månedlige tillæg som omhandlet i stk. 1 for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i forordning (EØF) nr. 1766/92 omhandlede produkter med undtagelse af majs og sorghum med prisdifferencen mellem de to høstår. Prisdifferencen bestemmes den 1. juli som summen af følgende to elementer:

- a) forskellen mellem interventionspriserne eksklusive månedlige tillæg i det gamle og det nye høstår
- b) et beløb lig med det månedlige tillæg, multipliceret med det antal måneder, der er forløbet mellem august inklusive og måneden for ansøgningen om licensen inklusive.

Er prisdifferencen større end den pågældende restitution, sættes den justerede restitution til nul.

Restitutionen, der er justeret med prisdifferencen, forhøjes fra august i det nye høstår efter reglerne i stk. 1, idet det månedlige tillæg i det nye høstår lægges til grund.

4. For majs og sorghum finder justeringsreglerne i stk. 3 tilsvarende anvendelse, men dog med følgende undtagelser:

- a) den 30. september anses for udgangen af høståret
- b) ovennævnte prisdifferencen indtræder den 1. oktober i stedet for den 1. juli
- c) august erstattes med november
- d) de månedlige tillæg er de tillæg, der gælder for de pågældende høstår.

Artikel 15

1. For de produkter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, litra c) og d), i forordning (EØF) nr. 1766/92 og i artikel 1, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 3072/95, multipliceres det beløb, der fremkommer ved hver af de i artikel 14, stk. 1 og 3, omhandlede justeringer med den forarbejdningskoefficient, der gælder for det pågældende produkt.

2. Den restitution, der gælder i henhold til artikel 13 i forordning (EF) nr. 3072/95 for de i artikel 1, stk. 1, litra a) og b), i nævnte forordning omhandlede produkter, justeres fra oktober til juli med et beløb, som svarer til det månedlige tillæg til den interventionspris for uafskallet ris, der er fastsat for dette høstår, afhængigt af forarbejdningsstadiet med den gældende forarbejdningskoefficient.

Den første justering finder sted den første dag i kalendermåneden efter måneden for licensansøgningen. Senere justeringer anvendes månedligt.

3. Den i stk. 2 omhandlede justering foretages ikke, når restitutionsbeløbet er lig med nul.

4. Er licensen gyldig efter udgangen af høståret, og finder udførelsen sted i det nye høstår, justeres restitutionen eksklusivt månedlige tillæg som omhandlet i stk. 2 med differencen i interventionsprisen for uafskallet ris mellem de to høstår efter forarbejdningsstrin med den gældende forarbejdningskoefficient.

Prisdifferencen bestemmes den 1. september på grundlag af følgende:

- a) forskellen mellem interventionsprisen for uafskallet ris i det gamle og det nye høstår, eksklusivt månedlige tillæg
- b) et beløb svarende til det månedlige tillæg multipliceret med antallet af måneder mellem oktober og måneden for licensansøgningen, inklusive begge måneder.

De to beløb omregnes ved hjælp af den forarbejdningskoefficient, der svarer til det forarbejdningsstadium, i hvilke produktet udføres.

Er prisdifferencen større end den pågældende restitution, sættes den justerede restitution til nul.

Restitutionsbeløbet nedsættes med beløbene i andet afsnit, litra a) og b), afhængigt af forarbejdningsstadiet og forhøjes fra oktober i det nye høstår efter de bestemmelser, der er anført i stk. 2, idet der tages hensyn til det månedlige tillæg i det nye høstår.

Artikel 16

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen følgende oplysninger om eksportlicenser:

- a) hver arbejdsdag:
 - i) ansøgningerne om licens eller oplysning om, at der ikke er indgivet ansøgninger om licens
 - ii) ansøgningerne om de licenser, jf. artikel 49 i forordning (EF) nr. 1291/2000, der var indgivet arbejdsdagen før dagen for meddelelsen

iii) de mængder, for hvilke der er udstedt licens på grundlag af licensansøgninger, jf. artikel 49 i forordning (EF) nr. 1291/2000

b) inden den 15. i hver måned for den foregående måned:

- i) de mængder, for hvilke der er udstedt licenser om fødevarerhjælp
- ii) de mængder, for hvilke der er udstedt licenser, men som ikke er blevet anvendt, samt restitutions- eller eksportafgiftsbeløbet opdelt efter kode
- iii) de mængder, for hvilke artikel 8, stk. 1, i nærværende forordning ikke anvendes, og for hvilke der er udstedt licens

c) senest den 30. april i hvert høstår fremsendes oplysninger om de nøjagtige mængder, der er anvendt i forbindelse med udstedelse af licenser, idet der tages hensyn til den tilladte tolerance i henhold til artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1291/2000.

I meddelelsen om ansøgninger og mængder i henhold til første afsnit præciseres:

- a) mængden pr. 12-cifret produktkode i nomenklaturen for eksportrestitutioner for landbrugsprodukter. Er der udstedt licens for flere 12-cifrede produktkoder, anføres kun den første kode
- b) mængden for hver kode efter destination, hvis restitutions- eller eksportafgiftssatsen er differentieret efter destination.

2. Med hensyn til udstedte importlicenser fremsender medlemsstaterne hver dag oplysninger om de af licenserne omfattede mængder, opdelt efter produktkode, og, for blød hvede, efter kvalitetskategori og oprindelse. Oprindelsen anføres også i importlicenserne for ris.

Artikel 17

Forordning (EF) nr. 1162/95 ophæves.

Den anvendes dog fortsat for licenser udstedt inden ikrafttrædelsen af nærværende forordning.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag VI.

Artikel 18

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG I

IMPORTLICENSERNES GYLDIGHEDSPERIODE

A. Korn

KN-kode	Varebeskrivelse	Gyldighedsperiode
0709 90 60	Suktermajs, friske eller kølede	45 dage
0712 90 19	Suktermajs, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte, andre varer end hybrider til udsæd	
1001 90 91	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd	
1001 90 99	Spelt, blød hvede og blandsæd af hvede og rug, i andre tilfælde end til udsæd	
1002 00 00	Rug	
1003 00	Byg	
1004 00	Havre	
1005 10 90	Majs, andre varer end hybrider til udsæd	
1005 90 00	Majs, i andre tilfælde end til udsæd	
1007 00 90	Sorghum, andre varer end hybrider til udsæd	
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornarter	
1001 10	Hård hvede	
1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	60 dage
1102 10 00	Rugmel	
1103 11	Gryn og groft mel af hvede	
1107	Malt, også brændt	
	De i bilag A til forordning (EØF) nr. 1766/92 anførte produkter	Indtil slutningen af fjerde måned efter den måned, hvor licensen udstedes

B. Ris

KN-kode	Varebeskrivelse	Gyldighedsperiode
1006 10 21	Uafskallet ris	Indtil slutningen af anden måned efter den måned, hvor licensen udstedes
1006 10 23		
1006 10 25		
1006 10 27		
1006 10 92		
1006 10 94		
1006 10 96		
1006 10 98		
1006 20	Afskallet ris (hinderis)	
1006 30	Delvis sleben eller sleben ris, også poleret eller glaseret	
1006 40 00	Brudris	Indtil slutningen af tredje måned efter den måned, hvor licensen udstedes

KN-kode	Varebeskrivelse	Gyldighedsperiode
1102 30 00	Rismel	Indtil slutningen af fjerde måned efter den måned, hvor licensen udstedes
1103 19 50	Gryn og groft mel af ris	
1103 20 50	Rispellets	
1104 19 91	Risflager	
1108 19 10	Risstivelse	

BILAG II

EKSPORTLICENSERNES GYLDIGHEDSPERIODE

A. Korn

KN-kode	Varebeskrivelse	Gyldighedsperiode
0709 90 60	Suktermajs, friske eller kølede	Indtil slutningen af fjerde måned efter den måned, hvor licensen udstedes
0712 90 19	Suktermajs, tørrede, også snittede, knuste eller pulveriserede, men ikke yderligere tilberedte, andre varer end hybrider til udsæd	
1001 90 91	Blød hvede og blandsæd af hvede og rug, til udsæd	
1001 90 99	Spelt, blød hvede og blandsæd af hvede og rug, i andre tilfælde end til udsæd	
1002 00 00	Rug	
1003 00	Byg	
1004 00	Havre	
1005 10 90	Majs, andre varer end hybrider til udsæd	
1005 90 00	Majs, i andre tilfælde end til udsæd	
1007 00 90	Sorghum, andre varer end hybrider til udsæd	
1008	Boghvede, hirse og kanariefrø; andre kornarter	
1001 10	Hård hvede	
1101 00	Hvedemel og mel af blandsæd af hvede og rug	
1102 10 00	Rugmel	
1103 11 90	Gryn og groft mel af hvede og spelt	
	De i bilag A til forordning (EØF) nr. 1766/92 anførte produkter	
1103 11 10	Gryn og groft mel af hård hvede	
1107	Malt, også brændt	
	Ovennævnte produkter, der udføres med licenser, som i rubrik 20 bærer påtegningen »GATT-licens — Fødevarerhjælp«	Indtil slutningen af fjerde måned efter den måned, hvor licensen udstedes

B. Ris

KN-kode	Varebeskrivelse	Gyldighedsperiode
1006 10 21	Uafskallet ris	Indtil slutningen af fjerde måned efter den måned, hvor licensen udstedes
1006 10 23		
1006 10 25		
1006 10 27		
1006 10 92		
1006 10 94		
1006 10 96		
1006 10 98		
1006 20	Afskallet ris (hinderis)	
1006 30	Delvis sleben eller sleben ris, også poleret eller glaseret	
1006 40 00	Brudris	30 dage

KN-kode	Varebeskrivelse	Gyldighedsperiode
1102 30 00	Rismel	} Indtil slutningen af fjerde måned efter den måned, hvor licensen udstedes
1103 19 50	Gryn og groft mel af ris	
1103 20 50	Rispellets	
1104 19 91	Risflager	
1108 19 10	Risstivelse	
	Ovennævnte produkter, der udføres med licenser, som i rubrik nr. 20 bærer påtegningen »GATT-licens — Fødevarerhjælp«	Indtil slutningen af fjerde måned efter den måned, hvor licensen udstedes

BILAG III

Grupper af AVS-lande, som har undertegnet Lomé-konventionen

Gruppe I	Gruppe II	Gruppe III	Gruppe IV	Gruppe V	Gruppe VI	Gruppe VII
Mauretanien	Tchad	Angola	Sudan	Seychellerne	Haiti	Papua Ny Guinea
Mali	Den Central-afrikanske Republik	Zambia	Djibouti	Comorerne	Den Dominikanske Republik	Fiji
Niger	Benin	Malawi	Etiopien	Madagaskar	Antigua og Barbuda	Kiribati
Senegal	Nigeria	Mozambique	Somalia	Mauritius	Bahamas	Salomonøerne
Burkina Faso	Cameroun	Namibia	Uganda		Barbados	Samoa
Gambia	Ækvatorialguinea	Botswana	Kenya		Belize	Tonga
Guinea-Bissau	São Tomé og Príncipe	Zimbabwe	Tanzania		Dominica	Tuvalu
Guinea	Gabon	Lesotho			Grenada	Vanuatu
Kap Verde	Congo	Swaziland			Jamaica	
Sierra Leone	Den Demokratiske Republik Congo				St. Kitts og Nevis	
Liberia	Rwanda				St. Lucia	
Côte d'Ivoire	Burundi				St. Vincent og Grenadinerne	
Ghana					Trinidad og Tobago	
Togo					Guyana	
					Surinam	

BILAG IV

Produkter, for hvilke eksportrestitutionerne i henhold til artikel 9 er afskaffet

Tredjeland	Berørte produkter (KN-koder)
Bulgarien	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1102 10 00 9500, 1102 10 00 9700, 1102 10 00 9900, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000, 1102 90 10 9100, 1102 90 10 9900, 1102 90 30 9100, 1103 20 20 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 91 9000
Estland	Alle produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1766/92, samt risstivelse henhørende under KN-kode 1108 19 10
Ungarn	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00 10, 1003 00 90, 1004 00 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 00 90, 1008 20 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1102 20 10, 1102 20 90, 1102 90 10, 1102 90 30, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 13 10, 1103 13 90, 1103 19 10, 1103 19 30, 1103 19 40, 1103 20 20, 1103 20 60, 1104 12 90, 1104 19 10, 1104 19 50, 1104 19 69, 1104 22 20, 1104 22 30, 1104 23 10, 1104 29 01, 1104 29 03, 1104 29 05, 1104 29 11, 1104 29 51, 1104 29 55, 1104 30 10, 1104 30 90, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99, 1107 20 00
Letland	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1003 00 10, 1003 00 90, 1004 00 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1102 90 10, 1102 90 30, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 19 10, 1103 19 40, 1103 20 60
Litauen	1001 10 00, 1001 90 91, 1001 90 99, 1002 00 00, 1004 00 00, 1008 20 00, 1101 00 11, 1101 00 15, 1101 00 90, 1102 10 00, 1103 11 10, 1103 11 90, 1103 19 40, 1102 90 30, 1103 19 10, 1103 20 60, 1104 12 90, 1104 19 10, 1104 22 20, 1104 22 30, 1104 29 11, 1104 29 51, 1104 29 55, 1104 30 10, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99 og 1107 20 00
Polen	1001 90, 1101, 1102, 1107 10 11, 1107 10 19, 1107 10 91, 1107 10 99, 1107 20 00 og ex 2302, undtagen produkter henhørende under KN-kode 2302 50
Tjekkiet	1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000
Rumænien	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1101 00 11 9000, 1101 00 15 9100, 1101 00 15 9130, 1101 00 15 9150, 1101 00 15 9170, 1101 00 15 9180, 1101 00 15 9190, 1101 00 90 9000, 1103 11 10 9200, 1103 11 10 9400, 1103 11 10 9900, 1103 11 90 9200, 1103 11 90 9800, 1103 20 60 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 19 9000, 1107 10 91 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000
Slovakiet	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 90 90 00, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1107 10 99 9000
Slovenien	1001 10 00 9200, 1001 10 00 9400, 1001 90 91 9000, 1001 90 99 9000, 1002 00 00 9000, 1003 00 10 9000, 1003 00 90 9000, 1004 00 00 9200, 1004 00 00 9400, 1005 10 90 9000, 1005 90 00 9000, 1008 20 00 9000, 1102 10 00 9500, 1102 10 00 9700, 1102 10 00 9900, 1107 10 19 9000, 1107 10 99 9000, 1107 20 00 9000, 1102 20 10 9200, 1102 20 10 9400, 1102 20 90 9200, 1102 90 10 9100, 1102 90 10 9900, 1102 90 30 9100, 1103 13 10 9100, 1103 13 10 9300, 1103 13 10 9500, 1103 20 20 9000, 1107 10 11 9000, 1107 10 91 9000

BILAG V

Ophævet forordning og ændringsforordninger

Kommissionens forordning (EF) nr. 1162/95	(EFT L 117 af 24.5.1995, s. 2)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1517/95, kun for så vidt angår artikel 9	(EFT L 147 af 30.6.1995, s. 51)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1518/95, kun for så vidt angår artikel 7	(EFT L 147 af 30.6.1995, s. 55)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1617/95	(EFT L 154 af 5.7.1995, s. 5)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1861/95	(EFT L 177 af 28.7.1995, s. 86)
Kommissionens forordning (EF) nr. 2147/95	(EFT L 215 af 9.9.1995, s. 4)
Kommissionens forordning (EF) nr. 2917/95	(EFT L 305 af 19.12.1995, s. 53)
Kommissionens forordning (EF) nr. 285/96	(EFT L 37 af 15.2.1996, s. 18)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1029/96	(EFT L 137 af 8.6.1996, s. 1)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1527/96	(EFT L 190 af 31.7.1996, s. 23)
Kommissionens forordning (EF) nr. 932/97	(EFT L 135 af 27.5.1997, s. 2)
Kommissionens forordning (EF) nr. 444/98 (berigtiget ved forordning (EF) nr. 2067/2002, EFT L 318 af 22.11.2002, s. 6)	(EFT L 56 af 26.2.1998, s. 12)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1432/1999	(EFT L 166 af 1.7.1999, s. 56)
Kommissionens forordning (EF) nr. 2110/2000	(EFT L 250 af 5.10.2000, s. 23)
Kommissionens forordning (EF) nr. 409/2001	(EFT L 60 af 1.3.2001, s. 27)
Kommissionens forordning (EF) nr. 2298/2001 (kun for så vidt angår henvisningen i artikel 5 til artikel 11a i forordning (EF) nr. 1162/95)	(EFT L 308 af 27.11.2001, s. 16)
Kommissionens forordning (EF) nr. 904/2002	(EFT L 142 af 31.5.2002, s. 25)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1006/2002	(EFT L 153 af 13.6.2002, s. 5)
Kommissionens forordning (EF) nr. 1322/2002	(EFT L 194 af 23.7.2002, s. 22)
Kommissionens forordning (EF) nr. 2305/2002	(EFT L 348 af 21.12.2002, s. 92)
Kommissionens forordning (EF) nr. 498/2003	(EFT L 74 af 20.3.2003, s. 15)

BILAG VI

SAMMENLIGNINGSTABEL

Forordning (EF) nr. 1162/95	Nærværende forordning
Artikel 1, første og andet led	Artikel 1, litra a) og b)
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2, første afsnit, første til fjerde led	Artikel 4, stk. 2, første afsnit, litra a) til d)
Artikel 4, stk. 2, andet afsnit	Artikel 4, stk. 2, andet afsnit
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7, stk. 1	Artikel 7, stk. 1
Artikel 7, stk. 1a	Artikel 7, stk. 2
Artikel 7, stk. 2, første afsnit, første, andet og tredje led	Artikel 7, stk. 3, første afsnit, litra a), b) og c)
Artikel 7, stk. 2, andet afsnit	Artikel 7, stk. 3, andet afsnit
Artikel 7, stk. 2a	Artikel 7, stk. 4
Artikel 7, stk. 3	Artikel 8, stk. 1
Artikel 7, stk. 3a	Artikel 8, stk. 2
Artikel 7, stk. 4	Artikel 8, stk. 3
Artikel 7a, stk. 1 og 2	Artikel 9, stk. 1 og 2
Artikel 7a, stk. 3, litra a) til f)	Artikel 9, stk. 3, første afsnit, litra a) til f)
Artikel 7a, stk. 3, litra g)	Artikel 9, stk. 3, andet afsnit
Artikel 7a, stk. 4, 5 og 6	Artikel 9, stk. 4, 5 og 6
Artikel 8	Artikel 10
Artikel 9, stk. 1	Artikel 11, stk. 1
Artikel 9, stk. 2, første afsnit	Artikel 11, stk. 2, første afsnit
Artikel 9, stk. 2, andet afsnit, første og andet led	Artikel 11, stk. 2, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 9, stk. 2, tredje led	Artikel 11, stk. 2, tredje led
Artikel 9, stk. 3 til 8	Artikel 11, stk. 3 til 8
Artikel 10, litra a), første, andet og tredje led	Artikel 12, litra a), nr. i), ii) og iii)
Artikel 10, litra b), første og andet led	Artikel 12, litra b), nr. i) og ii)
Artikel 10, litra c) og d)	Artikel 12, litra c) og d)
Artikel 11	Artikel 13
Artikel 12, stk. 1	Artikel 14, stk. 1
Artikel 12, stk. 1a	Artikel 14, stk. 2
Artikel 12, stk. 2	Artikel 14, stk. 3
Artikel 12, stk. 2a, første til fjerde led	Artikel 14, stk. 4, litra a) til d)
Artikel 12, stk. 3	Artikel 15, stk. 1
Artikel 12, stk. 4	Artikel 15, stk. 2
Artikel 12, stk. 4a	Artikel 15, stk. 3
Artikel 12, stk. 5, første afsnit	Artikel 15, stk. 4, første afsnit

Forordning (EF) nr. 1162/95	Nærværende forordning
Artikel 12, stk. 5, andet afsnit, litra a), første afsnit	Artikel 15, stk. 4, 2. afsnit, litra a)
Artikel 12, stk. 5, andet afsnit, litra a), andet led	—
Artikel 12, stk. 5, andet afsnit, litra b)	Artikel 15, stk. 4, andet afsnit, litra b)
Artikel 12, stk. 5, tredje, fjerde og femte afsnit	Artikel 15, stk. 4, tredje, fjerde og femte afsnit
Artikel 13, stk. 1, litra a), første afsnit, nr. i), første led	Artikel 16, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. i)
Artikel 13, stk. 1, litra a), første afsnit, nr. i), andet led	Artikel 16, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. ii)
Artikel 13, stk. 1, litra a), første afsnit, nr. ii)	Artikel 16, stk. 1, første afsnit, litra a), nr. iii)
Artikel 13, stk. 1, litra b)	Artikel 16, stk. 1, første afsnit, litra b)
Artikel 13, stk. 1, litra c)	Artikel 16, stk. 1, litra c)
Artikel 13, stk. 1, litra a), andet afsnit, første og andet led	Artikel 16, stk. 1, andet afsnit, litra a) og b)
Artikel 13, stk. 2	Artikel 16, stk. 2
—	Artikel 17
Artikel 14	—
Artikel 15	Artikel 18
Bilag I til IV	Bilag I til IV
—	Bilag V
—	Bilag VI

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1343/2003

af 23. juli 2003

om suspension i yderligere seks måneder af ordningerne i Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces, hvad angår sukker henhørende under KN-koderne 1701 og 1702, der importeres fra Serbien og Montenegro

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2007/2000 af 18. september 2000 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces samt om ændring af forordning (EF) nr. 2820/98 og ophævelse af forordning (EF) nr. 1763/1999 og forordning (EF) nr. 6/2000 ⁽¹⁾, senest ændret Kommissionens ved forordning (EF) nr. 607/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 764/2003 ⁽³⁾ suspenderedes præferenceordningerne i forordning (EF) nr. 2007/2000 for sukker henhørende under KN-koderne 1701 og 1702, der importeres fra Serbien og Montenegro, for en periode af tre måneder.
- (2) Grundlaget for denne beslutning var, at man havde konstateret, at Serbien og Montenegros system til certificering af og kontrol med den præferentielle oprindelse af sukker under KN-koderne 1701 og 1702 ikke giver de serbisk-montenegrinske myndigheder mulighed for at kontrollere varernes oprindelsesstatus og indgå i det administrative samarbejde, som er påkrævet i forbindelse med kontrol med oprindelsesbeviser.
- (3) Der blev derfor truffet beslutning om suspensionsforanstaltningen i medfør af bestemmelserne i artikel 12, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2007/2000.
- (4) I artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2007/2000 står der, at Kommissionen ved udløbet af suspensionsperioden træffer beslutning om enten at bringe den midlertidige suspension til ophør eller at forlænge suspensionsforanstaltningen.

- (5) Der er stadig ikke i nævneværdig grad rettet op på manglerne i Serbiens og Montenegros certificerings- og kontrolsystem for sukkers præferentielle status på trods af de serbisk-montenegrinske myndigheders igangværende bestræbelser på at forbedre systemet. Man må i øvrigt forvente, at det vil tage et vist stykke tid, før situationen kan anses for at være tilfredsstillende igen.
- (6) Kommissionen mener derfor, at suspensionsforanstaltningen i medfør af bestemmelserne i artikel 12, stk. 3, i forordning (EF) nr. 2007/2000 bør forlænges i yderligere seks måneder, hvad angår sukker henhørende under KN-koderne 1701 og 1702, og hvis oprindelsessted er angivet som Serbien og Montenegro.

- (7) Toldkodeksudvalget er blevet informeret —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Præferenceordningerne i forordning (EF) nr. 2007/2000 for sukker henhørende under KN-koderne 1701 og 1702, der importeres fra Serbien og Montenegro, suspenderes i yderligere seks måneder.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 8. august 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Frederik BOLKESTEIN

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 240 af 23.9.2000, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 86 af 3.4.2003, s. 18.

⁽³⁾ EUT L 109 af 1.5.2003, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1344/2003
af 28. juli 2003
om udstedelse af importlicenser for frosset mellemgulf af hornkvæg

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 996/97 af 3. juni 1997 om åbning og forvaltning af et toldkontingent for import af frosset mellemgulf af oksekød henhørende under KN-kode 0206 29 91 ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 649/2003 ⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I artikel 1, stk. 3, litra b), i forordning (EF) nr. 996/97 fastsættes det, at der i perioden 2003/04 kan importeres 800 tons mellemgulf på særlige betingelser.
- (2) I artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 996/97 fastsættes det, at de mængder, der er ansøgt om, kan nedsættes. De ansøgninger, der er indgivet, overstiger langt de

mængder, der er disponible. Under hensyn til dette og for at sikre en ligelig fordeling af de disponible mængder bør de mængder, der er ansøgt om, nedsættes forholds-
mæssigt —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

0,4697% af de mængder, som der er søgt om gennem importlicensansøgninger indgivet i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 996/97, imødekommes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 144 af 4.6.1997, s. 6.

⁽²⁾ EUT L 95 af 11.4.2003, s. 13.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1345/2003**af 28. juli 2003****om, i hvilket omfang de ansøgninger om importlicenser, som er indgivet i juli 2003 vedrørende visse mejeriprodukter inden for de toldkontingenter, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2535/2001, kan imødekommes**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 af 17. maj 1999 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter ⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 806/2003 ⁽²⁾,under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 2535/2001 af 14. december 2001 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår importordningen for mælk og mejeriprodukter og åbning af toldkontingenter ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1157/2003 ⁽⁴⁾, særlig artikel 16, stk. 2, og

ud fra følgende betragtning:

Ansøgningerne indgivet i juli 2003 for visse produkter, der er nævnt i bilag I til forordning (EF) nr. 2535/2001, vedrører større mængder end de disponible mængder. Der bør derfor fastsættes koefficienter for tildeling af de mængder, der er ansøgt om —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De mængder, der er ansøgt om importlicens for vedrørende produkter under de i bilag I til forordning (EF) nr. 2535/2001 omhandlede kontingenter for perioden 1. juli til 31. december 2003, omfattes af de i bilaget til denne forordning anførte tildelingskoefficienter.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 29. juli 2003.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne
J. M. SILVA RODRÍGUEZ
Generaldirektør for landbrug

⁽¹⁾ EFT L 160 af 26.6.1999, s. 48.⁽²⁾ EUT L 122 af 16.5.2003, s. 1.⁽³⁾ EFT L 341 af 22.12.2001, s. 29.⁽⁴⁾ EUT L 162 af 1.7.2003, s. 19.

BILAG

Disponible mængder for perioden 1. juli til 31. december 2003

BILAG I.A

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4590	0,1904
09.4599	0,0077
09.4591	1,0000
09.4592	1,0000
09.4593	1,0000
09.4594	1,0000
09.4595	0,0076
09.4596	0,0183

BILAG I.B

1. Produkter med oprindelse i Polen

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4813	0,0077
09.4814	0,0077
09.4815	0,0078

2. Produkter med oprindelse i Den Tjekkiske Republik

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4611	0,0089
09.4636	—
09.4637	1,0000
09.4612	0,0081
09.4613	1,0000

3. Produkter med oprindelse i Slovakiet

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4641	0,0125
09.4645	—
09.4642	0,0085
09.4643	0,8384

4. Produkter med oprindelse i Ungarn

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4775	0,0093
09.4776	—
09.4777	0,0170
09.4778	0,0105
09.4733	0,9566

5. Produkter med oprindelse i Rumænien

Kontingentsnummer	Mængde (tons)
09.4758	0,3814

6. Produkter med oprindelse i Bulgarien

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4660	1,0000
09.4675	—

7. Produkter med oprindelse i Estland

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4578	0,0098
09.4546	0,0078
09.4579	1,0000
09.4580	0,2564
09.4547	0,0090
09.4581	0,0103
09.4582	0,0096

8. Produkter med oprindelse i Letland

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4872	—
09.4873	—
09.4874	—
09.4551	0,0104
09.4552	0,0082

9. Produkter med oprindelse i Litauen

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4862	0,0086
09.4863	0,1992
09.4864	0,6666
09.4865	—
09.4866	0,0079
09.4557	0,0080

10. Produkter med oprindelse i Slovenien

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4086	0,0459
09.4087	—
09.4088	0,0533

BILAG I.C

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4026	—
09.4027	—

BILAG I.D

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4101	—

BILAG I.E

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4151	1,0000

BILAG I.F

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4155	1,0000
09.4156	1,0000

BILAG I.G

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4159	—

BILAG I.H

Kontingentsnummer	Tildelingskoefficient
09.4781	1,0000
09.4782	1,0000

II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 23. juli 2003

om retningslinjer for udvikling af nationale strategier og bedste praksis for sameksistens mellem genetisk modificerede afgrøder og konventionelt og økologisk landbrug

(meddelt under nummer K(2003) 2624)

(2003/556/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 211,

som henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om »Biovidenskab og bioteknologi — En strategi for Europa«⁽¹⁾, særlig aktion 17, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Ingen form for landbrug, det være sig konventionelt landbrug, økologisk landbrug, eller landbrug, der anvender GMO'er, bør udelukkes i EU.

(2) Muligheden for at opretholde forskellige landbrugsproduktionssystemer er en forudsætning for at give forbrugerne en bred vifte af valgmuligheder.

(3) Sameksistens giver landbrugerne mulighed for at træffe et reelt valg mellem produktion af konventionelle, økologiske og genetisk modificerede afgrøder under overholdelse af retsforskrifterne for mærkning og/eller renhedsnormer.

(4) Hvis specifikke foranstaltninger for sameksistens til beskyttelse af miljøet og menneskers sundhed, er påkrævede, indgår de i den endelige tilladelse i godkendelsesproceduren i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF⁽²⁾ med en retligt bindende forpligtelse til at gennemføre dem.

(5) Spørgsmålet om sameksistens, der behandles i denne henstilling, vedrører de potentielle økonomiske tab og virkninger af blanding af GM- og ikke-GM-afgrøder og de mest hensigtsmæssige forvaltningsforanstaltninger, der kan træffes for at minimere blanding.

(6) Bedriftsstrukturer og driftssystemer samt de økonomiske forhold og de naturlige forudsætninger, som landbrugerne i EU arbejder under, er meget forskelligartede, og effektive og omkostningseffektive foranstaltninger for sameksistens er meget forskelligt udformet i de forskellige dele af EU.

(7) Europa-Kommissionen mener, at medlemsstaterne bør udvikle og gennemføre foranstaltningerne for sameksistens.

(8) Europa-Kommissionen bør støtte og rådgive medlemsstaterne i denne proces ved at give retningslinjer for, hvordan spørgsmålet om sameksistens bør gribes an.

(9) Disse retningslinjer bør indeholde en liste over generelle principper og faktorer med henblik på udvikling af nationale strategier og bedste praksis for sameksistens.

(10) To år efter offentliggørelsen af denne henstilling i *Den Europæiske Unions Tidende* og på grundlag af oplysninger fra medlemsstaterne aflægger Kommissionen rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om de erfaringer, der er gjort i medlemsstaterne med gennemførelsen af foranstaltninger for sameksistens, herunder, hvis det er relevant, en evaluering og vurdering af alle de skridt, som det er muligt og nødvendigt at tage —

⁽¹⁾ KOM(2002) 27 endelig (EFT C 55 af 2.3.2002, s. 3).

⁽²⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

HENSTILLER:

1. Ved udviklingen af nationale strategier og bedste praksis for sameksistens bør medlemsstaterne følge retningslinjerne i bilaget til denne henstilling.
2. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

INDHOLDSFORTEGNELSE

	Side
1. Indledning	39
1.1. Begrebet sameksistens	39
1.2. Økonomiske aspekter af sameksistens over for miljø- og sundhedsaspekter	39
1.3. Rundbordskonference om sameksistens	40
1.4. Subsidiaritet	40
1.5. Retningslinjernes formål og anvendelsesområde	40
2. Generelle principper	40
2.1. Principper for udviklingen af strategier for sameksistens	40
2.1.1. Gennemskuelighed og involvering af de interesserede parter	40
2.1.2. Videnskabsbaserede beslutninger	41
2.1.3. Foranstaltninger baseret på eksisterende adskillelsesmetoder/-praksis	41
2.1.4. Proportionalitet	41
2.1.5. Foranstaltninger på rette niveau	41
2.1.6. Foranstaltningernes specificitet	41
2.1.7. Gennemførelse af foranstaltninger	41
2.1.8. Politiske instrumenter	42
2.1.9. Regler for erstatningsansvar	42
2.1.10. Overvågning og evaluering	42
2.1.11. Tilvejebringelse og udveksling af oplysninger på europæisk plan	42
2.1.12. Forskning og fælles udnyttelse af forskningsresultater	42
2.2. Faktorer, der skal tages i betragtning	42
2.2.1. Tilstræbt grad af sameksistens	43
2.2.2. Kilder til utilsigtet blanding	43
2.2.3. Tærskelværdier for mærkning	43
2.2.4. Specificitet for arter og sorter af afgrøder	43
2.2.5. Produktion af afgrøder over for frøproduktion	44
2.2.6. Regionale aspekter	44
2.2.7. Krydsbestøvningsbarrierer	44
3. Vejledende katalog over foranstaltninger for sameksistens	44
3.1. Foranstaltningernes additivitet	45
3.2. Foranstaltninger på bedriften	45
3.2.1. Forberedelse af såning, plantning og jordbearbejdning	45
3.2.2. Markbehandling under og efter høst	45
3.2.3. Transport og oplagring	46
3.2.4. Markovervågning	46
3.3. Samarbejde mellem bedrifter i et område	46
3.3.1. Oplysninger om dyrkningsplaner	46
3.3.2. Koordinerede forvaltningsforanstaltninger	46
3.3.3. Frivillige aftaler mellem landbrugere om zoner med en enkelt produktionstype	46
3.4. Overvågningsordninger	46
3.5. Register	46
3.6. Registrering	46
3.7. Kurser og rådgivningsprogrammer	47
3.8. Tilvejebringelse og udveksling af oplysninger samt konsulenttjenester	47
3.9. Forligsprocedurer i tilfælde af tvister	47

1. INDLEDNING

1.1. Begrebet sameksistens

Dyrkningen af genetisk modificerede organismer (GMO'er) i EU vil sandsynligvis få konsekvenser for tilrettelæggelsen af landbrugsproduktionen. På den ene side er det i betragtning af muligheden for tilfældig (utilsigtet) tilstedeværelse af genetisk modificerede afgrøder i ikke-genetisk modificerede afgrøder spørgsmålet, hvordan det kan sikres, at producenterne frit kan vælge mellem de forskellige produktionstyper. I princippet bør landbrugere frit kunne vælge, hvilke typer landbrugsafgrøder de vil dyrke — det være sig GM-afgrøder, konventionelle afgrøder eller økologiske afgrøder. Ingen af disse former for landbrug bør udelukkes i EU.

På den anden side hænger spørgsmålet også sammen med forbrugernes valg. For at give de europæiske forbrugere et reelt valg mellem GM-fødevarer og ikke-GM-fødevarer bør der ikke kun være et sporbarheds- og mærkningssystem, som fungerer ordentligt, men også en landbrugssektor, der kan levere de forskellige typer produkter. Fødevareindustriens mulighed for at levere en bred vifte af produkter efter forbrugernes valg går hånd i hånd med landbrugssektorens mulighed for at opretholde forskellige produktionssystemer.

Sameksistens går på landbrugernes mulighed for at træffe et reelt valg mellem produktion af konventionelle, økologiske og genetisk modificerede afgrøder under overholdelse af retsforskrifterne for mærkning og/eller renhedsnormer.

Tilfældig tilstedeværelse af GMO'er over den tolerancetærskel, der er fastsat i EF-forskrifterne, gør det nødvendigt, at en afgrøde, der oprindeligt var bestemt til at være en ikke-GMO-afgrøde, mærkes som indeholdende GMO'er. Dette kan forårsage indkomsttab på grund af en lavere markedspris for afgrøden eller problemer med at sælge den. Desuden kan landbrugere få ekstraomkostninger, hvis de skal indføre overvågningssystemer og foranstaltninger til at minimere blanding af GM- og ikke-GM-afgrøder. Sameksistens har derfor at gøre med den potentielle økonomiske virkning af blandingen af GM- og ikke-GM-afgrøder, indkredsning af brugbare forvaltningsforanstaltninger til minimering af blanding og omkostningerne ved disse foranstaltninger.

Sameksistens mellem forskellige produktionstyper er ikke noget nyt i landbruget. For eksempel har frøproducenter stor erfaring med at arbejde med driftsmetoder, der skal sikre, at frøene overholder renhedsnormerne. Blandt de andre eksempler på adskilte produktionslinjer kan nævnes gul hestetandsmajs til foderbrug, som i europæisk landbrug med godt resultat sameksisterer med »specialmajs«, der dyrkes til konsum, og voksmajs, der er bestemt for stivelsesindustrien.

1.2. Økonomiske aspekter af sameksistens over for miljø- og sundhedsaspekter

Det er vigtigt, at man klart skelner mellem de økonomiske aspekter af sameksistens og de miljø- og sundhedsmæssige aspekter, der omhandles i direktiv 2001/18/EF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer.

Ifølge den procedure, der er fastsat i direktiv 2001/18/EF, skal der foretages en omfattende vurdering af risiciene for menneskers sundhed og for miljøet, før der kan gives tilladelse til udsætning af GMO'er i miljøet. Risikovurderingen kan give et af følgende resultater:

- der påvises en risiko for uønskede virkninger på miljøet eller sundheden, som ikke kan håndteres, i hvilket tilfælde der ikke gives tilladelse
- der påvises ingen risiko for uønskede virkninger på miljøet eller sundheden, i hvilket tilfælde der gives tilladelse uden krav om yderligere forvaltningsforanstaltninger bortset fra dem, der specifikt er foreskrevet i lovgivningen
- der påvises risici, men de kan håndteres ved hjælp af de relevante foranstaltninger (f.eks. fysisk adskillelse og/eller overvågning); i dette tilfælde medfører tilladelsen en forpligtelse til at gennemføre foranstaltninger for miljørisikoforvaltning.

Hvis der påvises en risiko for miljøet eller sundheden, efter at tilladelsen er givet, kan der indledes en procedure for tilbagekaldelse af tilladelsen eller for ændring af betingelserne for tilladelsen i henhold til beskyttelsesklausulen i direktivets artikel 23.

Da der kun kan dyrkes tilladte GMO'er i EU ⁽¹⁾, og de miljø- og sundhedsmæssige aspekter allerede er omfattet af direktiv 2001/18/EF, vedrører de udestående spørgsmål i forbindelse med sameksistens de økonomiske aspekter af blanding af GM- og ikke-GM-afgrøder.

⁽¹⁾ For at kunne dyrkes i EU skal GMO'en være godkendt til dyrkning i henhold til direktiv 2001/18/EF.

1.3. Rundbordskonference om sameksistens

Europa-Kommissionen var vært ved en rundbordskonference i Bruxelles den 24. april 2003, hvor man gennemgik de seneste resultater af forskningen i sameksistensen mellem GM- og ikke-GM-afgrøder. Den fokuserede på sameksistenspørgsmål, der opstod ved indførelsen af GM-majs og GM-raps i EU-landbruget. Ekspertpaneler præsenterede de videnskabelige resultater, som derpå blev drøftet med repræsentanter for landbrugssektoren, industrien, ngo'er, forbrugere og andre interesserede parter. Ved rundbordskonferencen søgte man baseret på landbrugets praktiske erfaringer at skabe et videnskabeligt og teknisk grundlag for de agronomiske og andre foranstaltninger, der kan blive nødvendige for at lette en bæredygtig sameksistens mellem disse forskellige landbrugsproduktionstyper.

De foreliggende retningslinjer bygger på resultaterne af rundbordskonferencen, hvoraf en gruppe deltagende videnskabsmænd har udarbejdet et resumé, som står på følgende internetadresse: <http://europa.eu.int/comm/research/biosociety/index>.

1.4. Subsidiaritet

De europæiske landbrugere arbejder under meget forskelligartede betingelser. Bedrifternes og markernes størrelse, produktionssystemerne, sædskifterne, dyrkningsmønstrene og de naturlige forudsætninger varierer enormt i Europa. Det er nødvendigt at tage hensyn til denne forskelligartethed ved udformningen, gennemførelsen, overvågningen og koordineringen af foranstaltninger for sameksistens. De foranstaltninger, der anvendes, skal være specifikke for bedriftsstrukturene, driftssystemerne, dyrkningsmønstrene og de naturlige forudsætninger i en region.

Derfor gik Kommissionen på sit møde den 5. marts 2003 ind for en strategi, der lader det være op til medlemsstaterne at udvikle og gennemføre forvaltningsforanstaltninger for sameksistens. Det bliver Kommissionens rolle at indsamle og koordinere de relevante oplysninger baseret på løbende undersøgelser på EU-plan og nationalt plan, at rådgive og at give retningslinjer, som hjælper medlemsstaterne med at fastlægge bedste praksis for sameksistens.

Strategier og bedste praksis for sameksistens må udvikles og gennemføres på nationalt eller regionalt plan med deltagelse af landbrugere og andre interesserede parter og under hensyntagen til nationale og regionale faktorer.

1.5. Retningslinjernes formål og anvendelsesområde

De foreliggende retningslinjer, der har form af ikke-bindende henstillinger til medlemsstaterne, bør ses i denne sammenhæng. Deres anvendelsesområde afhænger af den vegetabiliske produktion på bedriften frem til første salgssted, dvs. »fra frø til silo«⁽¹⁾.

Dokumentet skal hjælpe medlemsstaterne med at udvikle nationale strategier og fremgangsmåder, når det gælder sameksistens. Retningslinjerne, som hovedsagelig fokuserer på tekniske og proceduremæssige aspekter, indeholder en liste over generelle principper og faktorer, som skal hjælpe medlemsstaterne med at fastlægge bedste praksis for sameksistens.

Dokumentet skal ikke fastlægge et detaljeret sæt foranstaltninger, som direkte kan anvendes i medlemsstaterne. Mange faktorer, der har betydning ved udviklingen af en bedste praksis for sameksistens, som er både effektiv og omkostningseffektiv, er specifikke for de nationale og regionale forhold.

Desuden er udvikling af forvaltningsordninger og bedste praksis for sameksistens en dynamisk proces, som bør rumme mulighed for forbedringer i tidens løb og tilgodes ny udvikling baseret på videnskabelige og tekniske fremskridt.

2. GENERELLE PRINCIPPER

Dette afsnit indeholder en liste over generelle principper og faktorer, som det tilrådes medlemsstaterne at tage hensyn til ved udviklingen af nationale strategier og bedste praksis for sameksistens.

2.1. Principper for udviklingen af strategier for sameksistens

2.1.1. Gennemskuelighed og involvering af de interesserede parter

Nationale strategier og bedste praksis for sameksistens bør udvikles i samarbejde med alle de relevante aktører og på en gennemsigelig måde. Medlemsstaterne bør sørge for tilfredsstillende spredning af information om de foranstaltninger for sameksistens, som de beslutter at indføre.

⁽¹⁾ Retningslinjerne tager sigte på produktion af frø og afgrøder i handelsojemed. Udsætning af GMO-afgrøder i forsøgsøjemed er ikke taget i betragtning.

2.1.2. Videnskabsbaserede beslutninger

Forvaltningsforanstaltningerne for sameksistens bør afspejle de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger om sandsynligheden for og kilderne til blanding af GM- og ikke-GM-afgrøder. De bør gøre det muligt at dyrke GM- og ikke-GM-afgrøder og samtidig sikre, at ikke-GM-afgrøderne ikke overskrider tærskelværdierne for mærkning og renhedsnormer i forbindelse med genetisk modificerede fødevarer og genetisk modificeret foder og frø som defineret i EU-forskrifterne.

De foreliggende videnskabelige oplysninger bør løbende evalueres og ajourføres for at tage hensyn til resultaterne af overvågningsundersøgelser af eksperimentel og kommerciel dyrkning af GM-afgrøder og til resultaterne af nye undersøgelser og modeller, der er bekræftet gennem praktiske erfaringer.

2.1.3. Foranstaltninger baseret på eksisterende adskillelsesmetoder/-praksis

Forvaltningsforanstaltningerne for sameksistens bør baseres på allerede eksisterende adskillelsesmetoder/-praksis og på landbrugets erfaringer med håndtering af identitetsbeskyttede afgrøder og frøproduktionsmetoderne.

2.1.4. Proportionalitet

Foranstaltningerne for sameksistens bør være effektive, omkostningseffektive og proportionelle. De må ikke være mere vidtgående, end hvad der er nødvendigt for at sikre, at utilsigtede spor af GMO'er ligger et godt stykke under de tolerancetærskler, der er fastsat i EF-forskrifterne. De bør ikke være til unødvendig byrde for landbrugere, frøproducenter, sammenslutninger og andre aktører, der har at gøre med en produktionstype.

Ved valget af foranstaltninger bør der tages hensyn til regionale og lokale begrænsninger og forhold og til den pågældende afgrødes specifikke egenskaber.

2.1.5. Foranstaltninger på rette niveau

Når de foreliggende muligheder overvejes, bør bedriftsspecifikke forvaltningsforanstaltninger og foranstaltninger for koordinering mellem nabobedrifter prioriteres.

Foranstaltninger på regionalt plan kan overvejes. Sådanne foranstaltninger bør kun gælde for specifikke afgrøder, som det ikke er muligt at dyrke i sameksistens, og deres geografiske udstrækning bør være så begrænset som muligt. Regionsomfattende foranstaltninger bør kun komme i betragtning, hvis en tilstrækkelig renhedsgrad ikke kan opnås med andre foranstaltninger. Disse må begrundes særskilt for hver afgrøde og hver produkttype (f.eks. frø eller planter).

2.1.6. Foranstaltningernes specificitet

Bedste praksis for sameksistens bør tilgodese forskellene mellem afgrødearter og-sorter og produkttyper (f.eks. produktion af planter eller frø). Der bør også tages hensyn til forskelle i regionale aspekter (f.eks. klimaforhold, topografi, dyrkningsmønstre og sædskiftesystemer, bedriftsstrukturer og afgrødespecifik GMO-andel i en region), som kan influere på graden af blanding mellem GM- og ikke-GM-afgrøder, for at det kan sikres, at foranstaltningerne er egnede.

Medlemsstaterne bør i første omgang fokusere på afgrøder, for hvis vedkommende der allerede er eller snart vil blive godkendt GM-sorter, og som efter al sandsynlighed vil blive dyrket i væsentligt omfang på deres område.

2.1.7. Gennemførelse af foranstaltninger

De nationale strategier for sameksistens bør sikre, at landbrugernes interesser tilgodeses inden for alle produktionstyper. Samarbejdet mellem landbrugere bør fremmes.

Det tilrådes medlemsstaterne at indføre mekanismer, som fremmer koordinering og frivillige ordninger mellem nabobedrifter, og at fastlægge procedurer og regler, der finder anvendelse i tilfælde af uenighed mellem landbrugere om gennemførelsen af de pågældende foranstaltninger.

Under indførelsen af en ny produktionstype i en region bør de erhvervsdrivende (landbrugere), der indfører den nye produktionstype, som et generelt princip bære ansvaret for gennemførelsen af de forvaltningsforanstaltninger på bedrifterne, der er nødvendige for at begrænse genflowet.

Landbrugere bør frit kunne vælge den produktionstype, de foretrækker, uden at det er nødvendigt at påtvinge nabobedrifterne en ændring af allerede etablerede produktionsmønstre.

Landbrugere, der vil dyrke GM-afgrøder på deres bedrifter, bør underrette nabobedrifterne om deres hensigt.

Medlemsstaterne bør sørge for grænseoverskridende samarbejde med nabolande for at sikre, at foranstaltninger for sameksistens fungerer effektivt i grænseområder.

2.1.8. Politiske instrumenter

Der findes ikke noget bestemt politisk instrument, som på forhånd kan anbefales til sameksistens. Medlemsstaterne foretrækker måske at prøve at anvende forskellige politiske instrumenter, f.eks. frivillige aftaler, »blød lovgivning« og lovgivning, og vælge den kombination af instrumenter og den grad af regulering, der med størst sandsynlighed resulterer i effektiv gennemførelse, overvågning, evaluering og kontrol af foranstaltningerne.

2.1.9. Regler for erstatningsansvar

Den type instrumenter, der indføres, kan få indvirkning på anvendelsen af de nationale regler for erstatningsansvar i tilfælde, hvor der opstår økonomiske tab som følge af blanding. Det tilrådes medlemsstaterne at undersøge deres love om civilretligt ansvar for at fastslå, om de eksisterende nationale love rummer tilstrækkelige og lige muligheder i denne henseende. Landbrugere, frøleverandører og andre erhvervsdrivende bør være fuldt informeret om de kriterier for erstatningsansvar, der gælder i deres land i tilfælde af skade forårsaget af blanding.

I denne forbindelse kunne medlemsstaterne undersøge, om det er muligt og hensigtsmæssigt at tilpasse eksisterende forsikringsordninger eller at indføre nye ordninger.

2.1.10. Overvågning og evaluering

De forvaltningsforanstaltninger og instrumenter, der indføres, bør løbende overvåges, så deres effektivitet kan kontrolleres og de oplysninger, der er nødvendige for at forbedre foranstaltningerne hen ad vejen, kan fremskaffes.

Medlemsstaterne bør indføre hensigtsmæssige kontrol- og inspektionssystemer for at sikre, at foranstaltningerne for sameksistens fungerer ordentligt.

Bedste praksis for sameksistens bør revideres med mellemrum for at tage hensyn til ny udvikling, der følger af de videnskabelige og tekniske fremskridt, og som kan lette gennemførelsen af sameksistens.

2.1.11. Tilvejebringelse og udveksling af oplysninger på europæisk plan

Uden at dette berører de allerede eksisterende EF-forskrifter og procedurer for anmeldelse, bør medlemsstaterne meddele Kommissionen deres nationale strategier for sameksistens og de individuelle foranstaltninger, der indføres, tillige med resultaterne af overvågning og evaluering. Kommissionen koordinerer udvekslingen af medlemsstaternes oplysninger om foranstaltninger, erfaringer og bedste praksis. Udveksling af oplysninger på rette tidspunkt kan skabe synergier og medvirke til at undgå unødvendigt dobbeltarbejde i de forskellige medlemsstater.

2.1.12. Forskning og fælles udnyttelse af forskningsresultater

Medlemsstaterne bør i partnerskab med de interesserede parter fremme og støtte forskningsaktiviteter for at øge deres viden om, hvordan sameksistens bedst kan sikres. Medlemsstaterne bør underrette Kommissionen om igangværende og planlagt forskning på dette område. Der bør kraftigt tilskyndes til fælles udnyttelse af forskningsresultater medlemsstaterne imellem.

Der kan også ydes støtte til forskningsprojekter for sameksistens som led i det sjette EF-rammeprogram for forskning. Der vil blive gennemført yderligere projekter for sameksistens af Det Fælles Forskningscenter.

Kommissionen vil lette udvekslingen af oplysninger om igangværende og planlagte forskningsprojekter på nationalt plan og EF-plan. Informationsudvekslingen kan forbedre koordinationen af nationale forskningsaktiviteter mellem medlemsstaterne og med de aktiviteter, der gennemføres som led i det sjette EF-rammeprogram for forskning.

2.2. Faktorer, der skal tages i betragtning

Dette afsnit indeholder en ikke udtømmende liste over faktorer, der bør tages i betragtning ved udviklingen af nationale strategier og bedste praksis for sameksistens.

2.2.1. Tilstræbt grad af sameksistens

Problemet med sameksistens mellem GM- og ikke-GM-afgrøder kan opstå på forskellige niveauer. Som eksempel kan nævnes:

- GM- og ikke-GM-afgrøder, der produceres samtidig eller i på hinanden følgende år på en enkelt bedrift
- GM- og ikke-GM-afgrøder, der produceres på nabobedrifter i det samme år
- GM- og ikke-GM-produktionstyper, der anvendes i samme region, men på bedrifter, der ligger i nogen afstand fra hinanden.

Foranstaltningerne for sameksistens bør være specifikke for den tilstræbte grad af sameksistens.

2.2.2. Kilder til utilsigtet blanding

Der er forskellige kilder til blanding af GM- og ikke-GM-afgrøder, herunder:

- overførsel af pollen over kortere eller længere afstande mellem nabomarker (afhængig af arter og andre faktorer, der kan influere på genoverførsel)
- blanding af afgrøder under og efter høst
- overførsel af frø eller andet levedygtigt plantemateriale under høst, transport og oplagring, og til en vis grad via dyr
- spildfrø (frø, der forbliver i jorden efter høst og frembringer nye planter i efterfølgende år). Denne kilde til blanding kan spille en større rolle for nogle afgrøders vedkommende (f.eks. raps) end for andre, bl.a. afhængig af klimaforholdene (således kan f.eks. majssædekorn muligvis ikke overleve frost)
- urenheder i frø.

Det er vigtigt at erkende den kumulative effekt af de forskellige kilder til blanding, herunder kumulative virkninger i tidens løb, som kan påvirke frøbanken eller anvendelsen af frø fra egen avl.

2.2.3. Tærskelværdier for mærkning

Nationale strategier og bedste praksis for sameksistens bør kædes sammen med de lovfæstede tærskelværdier for mærkning og de gældende renhedsnormer for GM-fødevarer, -foder og -frø.

For øjeblikket er der ved Rådets forordning (EF) nr. 1139/98⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 49/2000⁽²⁾, fastsat en tærskelværdi for mærkning af fødevarer på 1 %. De fremtidige tærskelværdier for både fødevarer og foder er fastsat i forordningen om GM-fødevarer og -foder. Disse tærskelværdier skal både gælde for konventionelt og økologisk landbrug. Der findes ingen lovfæstede tærskelværdier for utilsigtet tilstedeværelse af ikke-GMO'er i GMO'er. For frø af GM-sorter gælder de generelle afgrødespecifikke krav vedrørende renhedsnormer i frøproduktionen.

I forordningen om økologisk landbrug⁽³⁾ er det fastsat, at der ikke må anvendes GMO'er i produktionen. Materiale, herunder frø, der er mærket som indeholdende GMO'er, kan således ikke anvendes. Frøpartier, der indeholder GM-frø under tærskelværdierne for frø (som ikke vil kræve mærkning for denne GMO-tilstedeværelse) kan dog anvendes. Ifølge forordningen om økologisk landbrug kan der fastsættes en specifik tærskelværdi for uundgåelig tilstedeværelse af GMO'er, men en sådan tærskelværdi er ikke blevet fastsat. Uden en sådan specifik tærskelværdi finder de generelle tærskelværdier anvendelse.

2.2.4. Specificitet for arter og sorter af afgrøder

- afgrødespecifik grad af krydsbestøvning. For eksempel er hvede, byg og sojabønner hovedsagelig selvbestøvende afgrøder, mens majs, sukkerroer og rug er krydsbestøvende afgrøder
- afgrødespecifikke former for krydsbestøvning (f.eks. vind eller insekter)
- afgrødespecifikt potentiale for at danne selvsåede planter og den tid, frøene forbliver levedygtige i jorden

⁽¹⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 4.

⁽²⁾ EFT L 6 af 11.1.2000, s. 13.

⁽³⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1804/1999 (EFT L 222 af 24.8.1999, s. 1).

- arts- og sortsspecifikt potentiale for krydsbestøvning med nært beslægtede, dyrkede eller vildtvoksende planter. Dette påvirkes bl.a. af graden af selv- og krydsbestøvning, blomsternes modtagelighed på det tidspunkt, hvor der frigives pollen, og foreneligheden mellem pollenet og modtagerplanten
- pollenkildens og modtagerpopulationens blomstringstid — grad af overlapning mellem de respektive blomstringsperioder
- varigheden af pollenets levedygtighed, der afhænger af plantearten, sorten og forholdene i det omgivende miljø, såsom luftfugtighed
- konkurrencen mellem pollene, der påvirkes af pollenproduktionen i modtagerpopulationen og pollentrykket fra pollenkilden, der kan være forskelligt alt efter sort. Ved hybridplanteproduktion kan der produceres et stort antal sterile hanplanter, som ikke selv producerer pollen og derfor er mere sårbare over for pollentryk udefra
- produktion af foderkorn over for produktion af konsumkorn (f.eks. ensileringsmajs og kornmajs): forskelle i driftssystem og i dyrkningsprocessens varighed
- den grad, hvori genudvekslingen via pollentransport påvirker blandingsraten i den høstede afgrøde. For eksempel er der ingen påvirkning, når det gælder høstede kartofler eller roer. Ved produktion af ensileringsmajs består det høstede materiale i større eller mindre grad af kolber, som kan påvirkes af genudveksling, og plantemateriale, som ikke påvirkes.

2.2.5. Produktion af afgrøder over for frøproduktion

- Der kommer til at gælde forskellige tærskelværdier for mærkning for produktion af afgrøder og frøproduktion
- for frøproduktion vil der blive vedtaget særlige bestemmelser, som Kommissionen for øjeblikket er i færd med at udarbejde.

2.2.6. Regionale aspekter

- afgrødespecifik GMO-andel i regionen
- antal og typer af afgrødesorter (GM og ikke-GM), der skal sameksistere i en bestemt region
- form og størrelse af markerne i en region. Mindre marker har en forholdsmæssigt større pollentilførsel end større marker
- opsplitningen og den geografiske spredning af marker tilhørende individuelle bedrifter
- regionale driftsmetoder
- sædskiftesystemer og dyrkningsmønstre i en region under hensyntagen til frøenes afgrødespecifikke levedygtighed
- bestøvernes aktivitet, adfærd og populationsstørrelse (insekter m.v.)
- klimaforhold (f.eks. nedbørsfordeling, fugtighed, vindretning og -styrke, luft- og jordtemperatur), som influerer på bestøvernes aktivitet og på transporten af luftbåren pollen og kan påvirke den type afgrøder, der dyrkes, startdatoen for og varigheden af dyrkningsprocessen, antallet af produktionscykler pr. år m.v.
- topografi (f.eks. påvirker dale eller vandoverflader luftstrømme og vindstyrker)
- de omgivende strukturer, såsom hække, skove, uopdyrkede områder og markernes placering.

2.2.7. Krydsbestøvningsbarrierer

Biologiske metoder til reduktion af genflowet kan mindske risikoen for krydsbestøvning (f.eks. apomixis (dvs. ukønnet frøproduktion), cytoplasmatisk hansterilitet, chloroplast-transformation).

3. VEJLEDENDE KATALOG OVER FORANSTALTNINGER FOR SAMEKSISTENS

Dette afsnit indeholder et ikke udtømmende katalog over driftsforanstaltninger og andre foranstaltninger for sameksistens, der i større eller mindre grad og i forskellige kombinationer kommer til at indgå i nationale strategier og bedste praksis for sameksistens.

3.1. Foranstaltningernes additivitet

Foranstaltninger, der skal forhindre pollenflow til nabomarker, er til en vis grad additive og kan også have synergieffekt. For eksempel kan minimumsisolationsafstanden mellem marker med den samme afgrøde reduceres, hvis der samtidig træffes andre egnede foranstaltninger (planlægning af forskellige blomstringstider, anvendelse af sorter med nedsat pollenproduktion, pollenfælder, levende hegn m.v.).

Det mest effektive og omkostningseffektive sæt foranstaltninger afhænger af de faktorer, der er nævnt i afsnit 2.2, og kan variere betydeligt fra den ene afgrøde til den anden og fra region til region.

3.2. Foranstaltninger på bedriften

3.2.1. Forberedelse af såning, plantning og jordbearbejdning

- isolationsafstanden mellem GM- og ikke-GM-marker med samme arter og, hvis det er relevant, samme slægter ⁽¹⁾:
 - isolationsafstandene bør fastlægges som en funktion af afgrødens krydsningspotentiale. For fremmedbestøvende afgrøder, såsom raps, er store afstande påkrævet. For selvbestøvende afgrøder og planter, hvor det høstede produkt ikke er et frø, såsom roer og kartofler, er kortere afstande mulige. Isolationsafstandene skal minimeres, men ikke nødvendigvis eliminere genflowet ved pollenoverførsel. Formålet er at opnå et niveau for utilsigtet tilstedeværelse under tolerancetærsklen
 - hvis der findes forskellige tærskler, f.eks. for produktion af afgrøder og for frøproduktion, bør isolationsafstandene tilpasses herefter
- stødpudezoner som et alternativ eller supplement til isolationsafstande (herunder muligheden for braklægning og udtagning af arealer)
- pollenfælder eller -barrierer (f.eks. levende hegn)
- hensigtsmæssige sædskiftesystemer (f.eks. forlængelse af sædskiftet ved hjælp af en forårsafgrøde, hvor selvsåede planter ikke kan blomstre, eller minimumsintervaller mellem dyrkning af GM- og ikke-GM-sorter af den samme art og også mellem nogle forskellige arter af de samme slægter)
- planlægning af afgrødernes produktionscyklus (f.eks. plantning tilrettelagt efter forskellige blomstrings- og høstperioder)
- reduktion af frøbankens størrelse ved hjælp af passende jordbearbejdning (f.eks. ingen pløjning med muldfjældsplov efter høst af raps)
- forvaltning af populationer i markbrømmer ved hjælp af egnede dyrkningsmetoder, anvendelse af selektive herbicider eller metoder til integreret ukrudtsbekæmpelse
- valg af optimale datoer for såning og hensigtsmæssige dyrkningsmetoder, så der bliver så få stokløbere som muligt
- omhyggelig håndtering af frø for at undgå blanding, herunder pakning og mærkning af frøene med tydelig angivelse af forskellene og separat oplagring af frø
- anvendelse af sorter med nedsat pollenproduktion eller hansterile sorter
- rensning af såmaskiner før og efter brug for at forhindre, at der overføres frø fra tidligere arbejdsprocesser, og for at undgå utilsigtet spredning af frø på bedriften
- kun benyttelse af såmaskiner sammen med landbrugere, der har den samme produktionstype
- forhindring af, at der falder frø ud ved tilkørsel til og frakørsel fra marken og i markbrømmer
- bekæmpelse/destruktion af selvsåninger kombineret med hensigtsmæssige såningsperioder med henblik på den kommende vækstperiode for at undgå, at der udvikles selvsåninger.

3.2.2. Markbehandling under og efter høst

- kun opbevaring af frø fra egnede marker og markområder
- minimering af frøtab under høsten (f.eks. ved optimering af høsttiden for at opnå mindst muligt frøspild)
- rensning af høstmaskiner før og efter brug for at forhindre, at der overføres frø fra tidligere arbejdsprocesser, og for at undgå utilsigtet spredning af frø
- kun benyttelse af høstmaskiner sammen med landbrugere, der har den samme produktionstype
- hvis andre foranstaltninger findes utilstrækkelige til at holde den utilsigtede tilstedeværelse under tærskelværdien for mærkning, kan markbrømmer afhøstes særskilt fra resten af marken. Høsten fra selve marken bør derpå adskilles fra høsten fra markbrømmerne.

⁽¹⁾ Slægter er et taksonomisk udtryk for en gruppe beslægtede arter.

3.2.3. *Transport og oplagring*

- der sikres fysisk adskillelse af GM- og ikke-GM-afgrøder efter høst frem til det første salgssted
- der anvendes egnede ordninger og metoder til oplagring af frø
- der undgås spild under transport af den høstede afgrøde på bedriften og fra bedriften til det første salgssted.

3.2.4. *Markovervågning*

Overvågning af steder, marker og markbræmmer, hvor kan forekomme frøspild med risiko for selvåninger.

3.3. **Samarbejde mellem bedrifter i et område**

3.3.1. *Oplysninger om dyrkningsplaner*

Underretning af de bedrifter, der ligger inden for det område, der er relevant for dyrkningsplanerne for den næste vækstperiode. Underretning bør finde sted, inden frøene til den næste vækstperiode bestilles.

3.3.2. *Koordinerede forvaltningsforanstaltninger*

- frivillig gruppering af forskellige bedrifters marker i klynger til dyrkning af samme slags sorter (GM, konventionelle eller økologiske) i et produktionsområde
- anvendelse af sorter med forskellige blomstringstider
- tilrettelæggelse af forskellige såningstider for at undgå krydsbestøvning under blomstring
- koordinering af sædskifter.

3.3.3. *frivillige aftaler mellem landbrugere om zoner med en enkelt produktionstype*

Grupper af nabobedrifter kan opnå en betydelig reduktion af omkostningerne ved adskillelse af GM- og ikke-GM-produktionstyper, hvis de koordinerer deres produktion på grundlag af frivillige aftaler.

3.4. **Overvågningsordninger**

- indførelse af rapporteringssystemer, der tilskynder landbrugerne til at rapportere problemer eller uventede hændelser ved gennemførelsen af foranstaltninger for sameksistens
- anvendelse af tilbagemeldingerne fra overvågningen som grundlag for yderligere tilpasning og forbedring af nationale strategier og bedste praksis for sameksistens
- indførelse af effektive kontrolordninger/-organer på kritiske kontrolpunkter for at sikre, at foranstaltningerne for sameksistens fungerer korrekt.

3.5. **Register**

- det register, der er oprettet i henhold til artikel 31, stk. 3, litra b), i direktiv 2001/18/EF, kan være et nyttigt hjælpemiddel i overvågningen af udviklingen af GM-afgrøder, hjælpe landbrugerne med at koordinere lokale produktionsmønstre og overvåge udviklingen inden for de forskellige typer afgrøder. Det kan udbygges med et kort over GM-, ikke-GM- og økologiske markers beliggenhed baseret på GPS-systemet. Oplysningerne kan gøres tilgængelige for offentligheden via internettet eller andre kommunikationssystemer
- indførelse af et identifikationssystem for marker, hvor der dyrkes GM-afgrøder.

3.6. **Registrering**

Udvikling af ordninger for registrering på bedriften af relevante oplysninger om:

- dyrkningsprocessen og håndtering, oplagring, transport og afsætning af GM-afgrøder — det vil blive fastsat, at landbrugerne skal have systemer til identifikation af, hvem de har modtaget GMO'er fra, og hvem de har leveret GMO'er til, herunder GM-afgrøder og -frø, når forslaget til forordning om GMO'ers sporbarhed og mærkning er blevet vedtaget ⁽¹⁾
- driftsforanstaltninger for sameksistens, der gennemføres på bedriften.

⁽¹⁾ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF (KOM(2001) 182 endelig).

3.7. Kurser og rådgivningsprogrammer

Medlemsstaterne bør tilskynde til, at der indføres frivillige eller obligatoriske kurser for landbrugerne og rådgivningsprogrammer for at bevidstgøre landbrugerne og andre interesserede parter og formidle teknisk viden om gennemførelsen af foranstaltninger for sameksistens. Heri kan eventuelt indgå uddannelse af specialiseret personale, som kan rådgive landbrugerne i driftsforanstaltninger for sameksistens.

3.8. Tilvejebringelse og udveksling af oplysninger samt konsulenttjenester

- medlemsstaterne bør sørge for, at landbrugerne er fuldt informeret om konsekvenserne af indførelsen af en bestemt produktionstype (GM eller ikke-GM, navnlig med hensyn til deres ansvar for gennemførelsen af foranstaltninger for sameksistens og de regler for erstatningsansvar, der finder anvendelse i tilfælde af økonomiske tab som følge af blanding
- alle de pågældende erhvervsdrivende bør være tilstrækkeligt informeret om de særlige foranstaltninger for sameksistens, der skal gennemføres. En mulighed for spredning af sådanne særlige oplysninger er at kræve, at frøleverandøren vedlægger frøpartierne de relevante oplysninger
- medlemsstaterne bør fremme en effektiv og regelmæssig informationsudveksling og etablering af net mellem landbrugerne og andre aktører
- medlemsstaterne bør overveje at oprette informationstjenester via internet eller telefon («GMO-hotlines», som besvarer spørgsmål og rådgiver landbrugere og andre erhvervsdrivende i tekniske, kommercielle og juridiske spørgsmål i forbindelse med GMO'er.

3.9. Forligsprocedurer i tilfælde af tvister

Det tilrådes medlemsstaterne at træffe foranstaltninger til at indføre forligsprocedurer for at bilægge tvister mellem nabobedrifter om gennemførelsen af foranstaltninger for sameksistens.

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 24. juli 2003

om midlertidig tildeling af ekstra dage til havs til Nederlandene til fiskerfartøjer, der medfører bomtrawl

(meddelt under nummer K(2003) 2636)

(Kun den nederlandske udgave er autentisk)

(2003/557/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2341/2002 af 20. december 2002 om fastsættelse for 2003 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1091/2003 ⁽²⁾, særlig punkt 6, litra c), i bilag XVII, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I bilag XVII til forordning (EF) nr. 2341/2002 er det antal dage anført, hvor visse EU-fiskerfartøjer kan være til havs i visse geografiske områder.
- (2) Ifølge bilagets punkt 6, litra c), kan Kommissionen tildele medlemsstaterne ekstra dage, hvor fartøjer, der medfører redskaber som defineret i punkt 4, kan være til havs på grundlag af de resultater, der er opnået eller forventes opnået gennem oplægningsprogrammerne i 2002 og 2003 for de fartøjer, der er omfattet af bilagets bestemmelser.
- (3) Nederlandene har fremlagt data om oplægning i 2002 af fiskerfartøjer med bomtrawl med en maskestørrelse på 80 mm og derover.

- (4) Under hensyn til de fremlagte data bør Nederlandene midlertidigt tildeles to ekstra dage til havs for fiskerfartøjer, der medfører bomtrawl —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

To ekstra dage til havs foruden dem, der er fastsat i punkt 6, litra a), i bilag XVII til forordning (EF) nr. 2341/2002, tildeles midlertidigt Nederlandene i hver kalendermåned for de i bilagets stk. 2a og 2b fastsatte områder for fiskerfartøjer, der medfører bomtrawl med en maskestørrelse på 80 mm og derover.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til Kongeriget Nederlandene.

Udfærdiget i Bruxelles, den 24. juli 2003.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 356 af 31.12.2002, s. 12.

⁽²⁾ EUT L 157 af 26.6.2003, s. 1.

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 25. juli 2003

om hvordan lokaliseringsoplysninger om den kaldende part bør behandles i elektroniske kommunikationsnet med henblik på alarmtjenester, der er udbygget med opkaldslokalisering

(meddelt under nummer K(2003) 2657)

(EØS-relevant tekst)

(2003/558/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/21/EF om fælles rammebestemmelser for elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (rammedirektivet)⁽¹⁾, særlig artikel 19, og

som tager følgende i betragtning:

(1) Ifølge Rådets beslutning 91/396/EØF af 29. juli 1991 om indførelse af et fælleseuropæisk alarmnummer⁽²⁾ skulle medlemsstaterne sørge for, at nummer 112 indføres i det offentlige telefonnet som fælleseuropæisk alarmnummer senest den 31. december 1992, idet der dog var mulighed for at udsætte fristen til 31. december 1996 på visse vilkår.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/22/EF af 7. marts 2002 om forsyningspligt og brugerrettigheder i forbindelse med elektroniske kommunikationsnet og -tjenester (forsyningspligtdirektivet)⁽³⁾ foreskriver, at virksomheder, der driver offentlige telefonnet (i det følgende: »operatører«), i det omfang det er teknisk muligt, skal stille lokaliseringsoplysninger om alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer, 112, til rådighed for beredskabsinstanser. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor (direktiv om databeskyttelse inden for elektronisk kommunikation)⁽⁴⁾ fastslår, at udbydere af offentlige kommunikationsnet og -tjenester kan suspendere blokering af visningen af tilsluttet nummer og se bort fra, at en abonnent eller bruger har nægtet eller ikke har givet sit samtykke til, at lokaliseringsdata behandles for specifikke linjer med henblik på at give organisationer, der tager sig af nødopkald og er godkendt som sådanne af en medlemsstat, herunder retshåndhævende myndigheder, ambulancetjenester og brandvæsener, mulighed for at reagere på sådanne opkald.

(3) Selvom denne henstilling vedrører 112 med opkaldslokalisering, er det underforstået, at parallelle nationale alarmnumre udbygges med samme funktion efter samme principper. Organisationer, der driver private telekommunikationsanlæg berøres ikke af denne henstilling.

(4) En vellykket indførelse af E112-tjenester i hele Fællesskabet forudsætter, at implementeringsproblemerne løses, og at tidsplaner for indførelse af nye systemer samordnes. I den koordinationsgruppe om udryknings-tjenesters adgang til lokaliseringsoplysninger (CGALIES, Co-ordination Group on Access to Location Information by Emergency Services), som Kommissionen nedsatte i maj 2000, har aktører fra den offentlige og den private sektor drøftet og er nået til enighed om principperne for en harmoniseret og rettidig implementering.

(5) I forlængelse af anbefalingen fra CGALIES bør udbydere af offentlige telefonnet gøre sig enhver mulig anstrengelse for at tilvejebringe og overføre de mest pålidelige lokaliseringsdata for den kaldende part i forbindelse med alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112.

(6) I E112-tjenestens første fase anses det for mere formålstjenligt at anvende dette »best efforts«-princip frem for at indføre obligatoriske ydeevnekrav til stedfæstelse. Men efterhånden som alarmcentraler og udrykningstjenester får praktiske erfaringer med lokaliseringsoplysninger, vil deres krav blive præciseret. Desuden vil der ske en udvikling af lokaliseringsteknologien, både i mobilnet og i satellitbaserede lokaliseringssystemer. Derfor må »best efforts«-fremgangsmåden tages op til revurdering efter den første fase.

(7) Det er vigtigt, at alle medlemsstater tilrettelægger fælles tekniske løsninger og fremgangsmåder for tilvejebringelse af E112. Der bør udarbejdes fælles tekniske løsninger i de europæiske standardiseringsorganisationer for at lette indførelsen af E112, tilvejebringe driftskompatible løsninger og mindske omkostningerne ved indførelsen for Den Europæiske Union.

⁽¹⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 217 af 6.8.1991, s. 31.

⁽³⁾ EFT L 108 af 24.4.2002, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

- (8) En harmoniseret løsning for hele Europa ville lette interoperabiliteten for fremtidige avancerede sikkerhedsapplikationer, som f.eks. opkald, der kan igangsættes manuelt eller automatisk fra en telematikterminal i køretøjerne. Sådanne opkald kan levere yderligere oplysninger, som f.eks. om antallet af passagerer i en bil eller bus, kompasretning, indikationer fra sammenstøds-sensorer, godstype, når der er tale om farligt gods, eller helbredsoplysninger for fører og passagerer. Den kraftige trafik over grænserne i Europa giver øget behov for en fælles dataoverførselsprotokol for at undgå uklarhed og fejlfortolkninger af overførte data, når sådanne oplysninger overføres til alarmcentraler og udrykningstjenester.
- (9) Ordningerne for operatørernes overførsel af lokaliseringsoplysninger til alarmcentraler bør tilrettelægges gennemskueligt og uden forskelsbehandling, også for så vidt angår eventuelle omkostningsforhold.
- (10) En effektiv indførelse af alarmtjenester med opkaldslokalisering forudsætter, at udbydere af offentlige telefonnet eller -tjenester stedfæster den kaldende part og automatisk overfører de relevante lokaliseringsdata til enhver relevant alarmcentral, der er i stand til at modtage og udnytte de overførte lokaliseringsdata.
- (11) Direktiv 2002/58/EF kræver generelt, at borgenes ret til privatlivs- og databeskyttelse respekteres fuldt ud, og at der træffes passende tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger med dette formål. Det tillader dog udrykningstjenester at bruge lokaliseringsdata uden den pågældende brugers samtykke. Medlemsstaterne bør navnlig sikre, at der er gennemskuelige procedurer for den måde, hvorpå udbyderen af et offentligt kommunikationsnet og/eller -tjeneste kan se bort fra, at en bruger midlertidigt har nægtet eller ikke har givet samtykke til, at lokaliseringsdata behandles for specifikke linjer med henblik på organisationer, der tager sig af nødopkald og er godkendte som sådanne af en medlemsstat.
- (12) Foranstaltninger under EF-handlingsprogrammet for civilbeskyttelse (i det følgende: »handlingsprogrammet for civilbeskyttelse«) ⁽¹⁾ bør sigte mod at bidrage til, at civilbeskyttelsesmålsætninger inddrages i Fællesskabets øvrige politikker og foranstaltninger og til programmets sammenhæng med andre EF-foranstaltninger. Dette giver Kommissionen beføjelse til at gennemføre foranstaltninger med det sigte at øge beredskabet i civilbeskyttelsesorganisationer i medlemsstaterne ved at forbedre deres evne til at sætte ind over for katastrofesituationer og forbedre deres teknik og metoder i forbindelse med indsats og afhjælpning af presserende følgevirkninger efter katastrofer. Dette kan omfatte alarmcentralers og udrykningstjenesters behandling og udnyttelse af lokaliseringsoplysninger for alarmopkald til E112.
- (13) Hvis denne henstillings mål skal nås, bliver behovet for fortsat dialog mellem operatører af offentlige net, tjenesteudbydere og myndigheder, herunder udrykningstjenester, endnu stærkere.
- (14) Når de nationale myndigheder rapporterer om situationen med hensyn til indførelsen af E112, bør de gøre rede for, hvilke tekniske hindringer der i givet fald er for indførelse af E112 for særlige kategorier af slutbrugere, og for, hvilke tekniske krav der stilles til håndtering af alarmopkald via SMS-beskeder eller andre teledatatjenester.
- (15) Foranstaltningerne i denne henstilling er i overensstemmelse med udtalelse fra Kommunikationsudvalget, jf. direktiv 2002/21/EF, artikel 22 —

HENSTILLER FØLGENDE:

- Medlemsstaterne bør anvende nedenstående harmoniserede vilkår og principper for, hvordan lokaliseringsoplysninger om kaldende part stilles til rådighed for udrykningstjenester i forbindelse med alle opkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112.
- I denne henstilling forstås ved:
 - »udrykningstjeneste«: en tjeneste, der er godkendt som en sådan af medlemsstaten, og som yder omgående og hurtig bistand i situationer, hvor der er direkte risiko for liv eller lemmer, for individuel eller kollektiv sundhed eller sikkerhed, for privat eller offentlig ejendom eller for miljøet, men ikke nødvendigvis kun i disse situationer.
 - »lokaliseringsoplysninger«: i et offentligt mobilnet betegner udtrykket behandlede data, der angiver den geografiske position for en brugers mobilterminal, og i et offentligt fastnet betegner det data om termineringspunktets fysiske adresse.
 - »E112«: en alarmtjeneste, der benytter det fælleseuropæiske alarmnummer, 112, og er udbygget, så den videreformidler lokaliseringsoplysninger om den kaldende part.
 - »alarmcentral«: en fysisk lokalitet, hvor alarmopkald modtages under en offentlig myndigheds ansvar.

⁽¹⁾ EFT L 327 af 21.12.1999, s. 53.

3. Medlemsstaterne bør udarbejde detaljerede regler for operatører af offentlige net omfattende bl.a. bestemmelserne i punkt 4-9 nedenfor.
4. For hvert alarmopkald til det fælleseuropæiske alarmnummer 112, bør operatører af offentlige telefonnet automatisk ved netinitiering overføre de bedste foreliggende lokaliseringsdata for den kaldende part til alarmcentralerne i det omfang det er teknisk muligt. I den mellemliggende periode frem til afslutningen af den i punkt 13 nævnte undersøgelse kan det accepteres, at operatører stiller kun stiller lokaliseringsoplysninger til rådighed efter anmodning.
5. Operatører af faste offentlige telefonnet bør stille installationsadressen for den linje, hvorfra alarmopkaldet foretages, til rådighed.
6. Operatører af offentlige telefonnet bør tilvejebringe lokaliseringsoplysninger uden forskelsbehandling og navnlig ikke levere oplysninger af forskellig kvalitet, alt efter om de vedrører operatørens egne abonnenter eller andre brugere. For faste net omfatter begrebet »andre brugere« også brugere af offentlige betalingstelefoner. For mobilnet eller mobilitetsapplikationer omfatter »andre brugere« også roamere, besøgende brugere og i givet fald brugere af mobilterminaler, der ikke kan identificeres ved hjælp af abonnent- eller brugernummer.
7. Alle lokaliseringsoplysninger bør ledsages af en identifikation af det net, hvorfra opkaldet udgår.
8. Operatører af offentlige telefonnet bør sørge for, at kilder til lokaliseringsoplysninger, herunder adresseinformationer, er ajourførte og indeholder korrekte oplysninger.
9. For hvert alarmopkald, for hvilket abonnent- eller brugernummeret er blevet identificeret, bør operatører af offentlige telefonnet sætte alarmcentraler og udrykningstjenester i stand at forny lokaliseringsoplysningerne ved hjælp af tilbagekaldsfunktionalitet (udtrækning) med henblik på håndtering af alarmsituationen.
10. For at lette dataoverførsel mellem operatører og alarmcentraler bør medlemsstaterne tilskynde til anvendelse af en fælles åben grænsefladestandard, og særlig en fælles dataoverførselsprotokol, der vedtages af ETSI, Det Europæiske Standardiseringsinstitut for Telekommunikation, når en sådan foreligger. En sådan standard bør være fleksibel nok til at opfylde fremtidige krav, efterhånden som de opstår, f.eks. fra telematikterminaler i køretøjer. Medlemsstaterne bør sikre, at grænsefladen egner sig bedst muligt for effektiv håndtering af alarmsituationer.
11. I forbindelse med forsyningspligtdirektivets bestemmelser om pligt til indførelse af E112-tjenester, bør medlemsstaterne informere deres borgere om E112-tjenestens eksistens, anvendelse og fordele. Borgerne bør oplyses om, at et opkald til nummer 112 sætter dem i forbindelse med udrykningstjenester i hele Den Europæiske Union og medsender oplysning om, hvor de befinder sig. De bør derudover informeres om, hvilken udrykningstjeneste der vil modtage deres lokaliseringsoplysninger, og om andre forhold, der skal sikre at deres persondata behandles korrekt.
12. Som led i den fortsatte udvikling af koncepter og teknologi tilskyndes medlemsstaterne: til at fremme og støtte udvikling af tjenester med henblik på assistance i nødsituationer, f.eks. for turister og rejsende og for vej- eller banetransport af farligt gods, herunder håndteringsprocedurer for overførsel af lokaliseringsdata og andre oplysninger af betydning i nødsituationer eller ulykkestilfælde til alarmcentraler; til at støtte udvikling og indførelse af fælles grænsefladespecifikationer til sikring af driftskompatibilitet mellem sådanne tjenester på europæisk plan; og til at tilskynde til udnyttelse af lokaliseringsteknologi med stor præcision, som f.eks. netlokaliseringsteknologi af tredje generation og globale satellitnavigationssystemer.
13. Medlemsstaterne bør forlange af deres nationale myndigheder, at de aflægger rapport til Kommissionen om situationen vedrørende gennemførelsen af E112 ved udgangen af 2004, så Kommissionen kan foretage en undersøgelse under hensyntagen til nye krav fra alarmcentraler og udrykningstjenester og til udviklingen i de tekniske muligheder for lokalisering.
14. Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. juli 2003.

På Kommissionens vegne
Erkki LIIKANEN
Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 28. juli 2003

om ændring af beslutning 2002/251/EF med henblik på at reducere beskyttelsesforanstaltningerne over for fjerkrækød samt visse fiskevarer og akvakulturprodukter importeret fra Thailand

(meddelt under nummer K(2003) 2721)

(EØS-relevant tekst)

(2003/559/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarelovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevaresikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevaresikkerhed ⁽¹⁾, særlig artikel 53, stk. 1,under henvisning til Rådets direktiv 97/78/EF af 18. december 1997 om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandssprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽²⁾, særlig artikel 22, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens beslutning 2002/251/EF af 27. marts 2002 om beskyttelsesforanstaltninger over for fjerkrækød og visse fiskevarer og akvakulturprodukter til konsum importeret fra Thailand ⁽³⁾ blev vedtaget, fordi der var påvist nitrofuraner i fjerkrækød og rejer importeret fra Thailand.

Denne beslutning er ændret ved beslutning 2003/477/EF ⁽⁴⁾ for at ophæve den obligatoriske systematiske kontrol af sendinger af rejer attesteret efter den 21. september 2002. Denne ændring var baseret på resultaterne af de undersøgelser, som medlemsstaterne har foretaget, og på de garantier, de thailandske myndigheder har givet.

- (2) Resultaterne af de undersøgelser, som medlemsstaterne har foretaget af fjerkrækød importeret fra Thailand, har været tilfredsstillende. Den systematiske kontrol, som ifølge beslutning 2002/251/EF skal foretages af alle sendinger af fjerkrækød, reduceres til 20 % af de sendinger, som de thailandske myndigheder efter den 21. september 2002 har attesteret har været underkastet systematisk kontrol før afsendelse.

- (3) Beslutning 2002/251/EF bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (4) De i denne beslutning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyresundhed —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 1, i beslutning 2002/251/EF affattes således:

»1. Medlemsstaterne underkaster på grundlag af relevante prøveudtagningsplaner og påvisningsmetoder 20 % af sendinger af fjerkrækød, der importeres fra Thailand, og som er attesteret den 21. september 2002 eller senere, samt hver sending rejer og hver sending fjerkrækød, der importeres fra Thailand og ledsages af et sundhedscertifikat udstedt før den 21. september 2002, en kemisk undersøgelse for at sikre, at produkterne ikke er sundhedsfarlige for mennesker. Undersøgelsen har især til formål at påvise forekomst af antimikrobielle stoffer, navnlig nitrofuraner og deres metabolitter.«

Artikel 2

Denne beslutning anvendes fra den 1 august 2003.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juli 2003.

På Kommissionens vegne

David BYRNE

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 31 af 1.2.2002, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 24 af 30.1.1998, s. 9.

⁽³⁾ EFT L 84 af 28.3.2002, s. 77.

⁽⁴⁾ EUT L 158 af 27.6.2003, s. 61.

REGIONSUDVALGET

FORRETNINGSORDEN

INDHOLD

	Side
INDLEDNING	56
INDLEDENDE BEMÆRKNING	56
AFSNIT I — REGIONSUDVALGETS MEDLEMMER OG ORGANER	56
KAPITEL 1 — REGIONSUDVALGETS ORGANER	56
Artikel 1 — Regionsudvalgets organer	56
KAPITEL 2 — REGIONSUDVALGETS MEDLEMMER	56
Artikel 2 — Regionsudvalgets medlemmer og suppleanter	56
Artikel 3 — Mandatperioden	56
Artikel 4 — Privilegier og immuniteter	56
Artikel 5 — Suppleanternes deltagelse	56
Artikel 6 — Overdragelse af stemmeret	57
Artikel 7 — Nationale delegationer og politiske grupper	57
Artikel 8 — Nationale delegationer	57
Artikel 9 — Politiske grupper og løsgængere	57
Artikel 10 — Interregionale grupper	57
AFSNIT II — REGIONSUDVALGETS ORGANISATION OG ARBEJDSFORM	57
KAPITEL 1 — REGIONSUDVALGETS FØRSTE INDKALDELSE OG KONSTITUERING	57
Artikel 11 — Indkaldelse til det første møde	57
Artikel 12 — Regionsudvalgets konstituering og prøvelse af mandaterne	57
KAPITEL 2 — PLENARFORSAMLINGEN	58
Artikel 13 — Plenarforsamlingens opgaver	58
Artikel 14 — Indkaldelse af plenarforsamlingen	58
Artikel 15 — Plenarmødets dagsorden	58
Artikel 16 — Plenarmødets åbning	58
Artikel 17 — Offentlighed, gæster og gæstetalere, aktualitetsdebat	58
Artikel 18 — Taletid	59
Artikel 19 — Talerliste	59
Artikel 20 — Bemærkninger til forretningsordenen	59
Artikel 21 — Beslutningsdygtighed	59
Artikel 22 — Afstemning	59
Artikel 23 — Fremsættelse af ændringsforslag	59
Artikel 24 — Behandling af ændringsforslag	60

	Side
Artikel 25 — Hasteudtalelser og -rapporter	60
Artikel 26 — Forenklet procedure	60
Artikel 27 — Hævelse af plenarmødet	60
KAPITEL 3 — PRÆSIDIET OG FORMANDEN	60
Artikel 28 — Præsidiets sammensætning	60
Artikel 29 — Stedfortrædere i præsidiet	61
Artikel 30 — Valgbestemmelser	61
Artikel 31 — Valg af formand og første næstformand	61
Artikel 32 — Valg af de 14 næstformænd, de øvrige præsidiemedlemmer samt formændene for de poli- tiske grupper i deres egenskab af medlemmer af præsidiet	61
Artikel 33 — Valg af stedfortrædere	61
Artikel 34 — Genbesættelse af ledige præsidieladser	61
Artikel 35 — Præsidiets opgaver	61
Artikel 36 — Indkaldelse af præsidiet og beslutningsprocessen	62
Artikel 37 — Formanden	62
Udtalelser, rapporter og resolutioner — Proceduren i præsidiet	62
Artikel 38 — Udtalelser — Retsgrundlag	62
Artikel 39 — Udtalelser og rapporter — Henvisning til underudvalg	62
Artikel 40 — Udpegelse af hovedordfører	63
Artikel 41 — Initiativudtalelser og -rapporter	63
Artikel 42 — Resolutioner	63
Artikel 43 — Opfølgning af udtalelser, rapporter og resolutioner	63
KAPITEL 4 — UNDERUDVALG	63
Artikel 44 — Sammensætning og mandat	63
Artikel 45 — Formand og næstformænd	64
Artikel 46 — Underudvalgenes opgaver	64
Artikel 47 — Indkaldelse af underudvalg og dagsorden	64
Artikel 48 — Offentlighed	64
Artikel 49 — Offentlige høringer	64
Artikel 50 — Frister for udarbejdelse af udtalelser og rapporter	64
Artikel 51 — Udtalelsernes opbygning	64
Artikel 52 — Rapporternes opbygning	65
Artikel 53 — Ordførere	65
Artikel 54 — Arbejdsgrupper	65
Artikel 55 — Ekspertter	65
Artikel 56 — Beslutningsdygtighed	65
Artikel 57 — Afstemning	65
Artikel 58 — Ændringsforslag	65
Artikel 59 — Beslutning om ikke at udarbejde udtalelse eller rapport	65
KAPITEL 5 — REGIONSUDVALGETS ADMINISTRATION	66
Artikel 60 — Generalsekretariatet	66
Artikel 61 — Generalsekretæren	66
Artikel 62 — Ansættelse af generalsekretæren	66
Artikel 63 — Vedtægten for tjenestemænd og Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte	66
Artikel 64 — Budget	66
AFSNIT III — GENERELLE BESTEMMELSER	67
KAPITEL 1 — SAMARBEJDE MED ANDRE INSTITUTIONER	67
Artikel 65 — Interinstitutionelle samarbejdsaftaler	67
Artikel 66 — Fremsendelse og offentliggørelse af udtalelser, rapporter og resolutioner	67

	Side
KAPITEL 2 — SPØRGSMÅL VEDRØRENDE FORRETNINGSORDENEN	67
Artikel 67 — Revision af forretningsordenen	67
Artikel 68 — Præsidiets instruks	67
Artikel 69 — Forretningsordenens ikrafttræden	67

INDLEDNING

Regionsudvalget har vedtaget følgende forretningsorden på grundlag af artikel 264, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab (EF-traktaten) (afgørelser af 18. november 1999, 12. februar 2003 og 9. april 2003).

INDLEDENDE BEMÆRKNING

I forbindelse med de funktioner og opgaver, som er nævnt i forretningsordenen, dækker de anvendte termer både mænd og kvinder.

AFSNIT I

REGIONSUDVALGETS MEDLEMMER OG ORGANER

KAPITEL I

Regionsudvalgets organer

Artikel 1

Regionsudvalgets organer

Regionsudvalgets organer er plenarforsamlingen, formanden, præsidiumet og underudvalgene.

KAPITEL 2

Regionsudvalgets medlemmer

Artikel 2

Regionsudvalgets medlemmer og suppleanter

Regionsudvalgets medlemmer og deres suppleanter er i henhold til EF-traktatens artikel 263 repræsentanter for de regionale og lokale myndigheder. De er enten valgt til en regional eller lokal myndighed eller er politisk ansvarlige over for en valgt forsamling. I udøvelsen af deres hverv må de ikke være bundet af nogen instruktion. De udfører deres hverv i fuldkommen uafhængighed og i Fællesskabernes almindelige interesse.

Artikel 3

Mandatperioden

1. Medlemmets eller suppleantens mandatperiode begynder den dag, Rådets beskikkelse træder i kraft.
2. Mandatet som medlem eller suppleant ophører ved udtræden, ved udløb af det mandat, i kraft af hvilket han er beskikket, eller ved dødsfald.
3. Ønsker et medlem eller en suppleant at udtræde, skal den pågældende give Regionsudvalgets formand skriftlig meddelelse herom og angive datoen for udtrædelsen, som skal finde sted senest tre måneder efter meddelelsen. Formanden underretter derefter Rådet, der konstaterer, at der er en plads ledig, og sætter proceduren for udnævnelse af en efterfølger i gang.
4. Udløber det mandat, i kraft af hvilket et medlem eller en suppleant er beskikket, giver den pågældende straks Regionsudvalgets formand skriftlig meddelelse herom.

5. I de tilfælde, der nævnes i artikel 3, stk. 2, beskikker Rådet en efterfølger for resten af mandatperioden.

Artikel 4

Privilegier og immuniteter

Medlemmerne og deres behørigt udpegede suppleanter nyder de privilegier og immuniteter, som er fastlagt i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, der er vedføjet traktat af 8. april 1965 om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber.

Artikel 5

Suppleanters deltagelse

1. Et medlem, som er forhindret i at deltage i et plenarmøde, kan lade sig repræsentere af en suppleant fra sin nationale delegation.
2. Et medlem, som er forhindret i at deltage i et møde i et underudvalg eller en arbejdsgruppe eller i ethvert andet møde, der er godkendt af præsidiumet, kan lade sig repræsentere af et andet medlem eller af en suppleant fra sin nationale delegation.
3. Suppleanter eller medlemmer, der fungerer som suppleant, kan ikke repræsentere mere end et medlem. De har på det pågældende møde de samme rettigheder og beføjelser som det ordinære medlem. Generalsekretæren skal inden mødet have skriftlig meddelelse om overdragelsen af stemmeretten.
4. Udpegelsen af en suppleant til deltagelse i et plenarmøde gælder for bestemte mødedage under plenarforsamlingen. I forbindelse med en plenarforsamling udbetales der ikke udgiftsrefusion til både et medlem og dennes suppleant. Præsidiumet præciserer dette nærmere i sin instruks om møde- og rejseudgifter.
5. En suppleant, som er udpeget til ordfører, kan forelægge det forslag til udtalelse eller rapport, han er ansvarlig for, for plenarforsamlingen på det plenarmøde, på hvis dagsorden det står. Dette gælder også, når det medlem, han er stedfortræder for, selv er til stede. Medlemmet kan overdrage sin stemmeret til suppleanten, så længe dette forslag til udtalelse eller rapport behandles. Generalsekretæren skal inden det pågældende møde have skriftlig meddelelse om overdragelsen af stemmeretten.

Artikel 6

Overdragelse af stemmeret

Stemmeretten kan ikke overdrages undtagen i de tilfælde, der er nævnt i artikel 5 og 29.

Artikel 7

Nationale delegationer og politiske grupper

De nationale delegationer og de politiske grupper bidrager på en afbalanceret måde til tilrettelæggelsen af Regionsudvalgets arbejde.

Artikel 8

Nationale delegationer

1. Medlemmerne og suppleanterne fra en medlemsstat udgør en national delegation. Hver nationale delegation fastlægger selv sin interne organisation og vælger en formand. Formandens navn meddeles officielt Regionsudvalgets formand.

2. Inden for Regionsudvalgets administration etablerer generalsekretæren en ordning til støtte for de nationale delegationer. Denne ordning giver tillige hvert enkelt medlem mulighed for at modtage informationer og støtte på sit eget officielle sprog. Ordningen varetages af en særlig tjeneste bestående af tjenestemænd eller midlertidigt ansatte i Regionsudvalget og sikrer, at de nationale delegationer i passende udstrækning kan gøre brug af Regionsudvalgets faciliteter. Generalsekretæren sørger især for, at de nationale delegationer har passende muligheder for at holde møder umiddelbart før eller under plenarmøderne.

Artikel 9

Politiske grupper og løsgængere

1. Medlemmerne og suppleanterne kan danne politiske grupper, der afspejler deres politiske tilhørsforhold. Kriterierne for medlemskab fastlægges i den enkelte gruppes forretningsorden.

2. En politisk gruppe kan dannes af mindst 20 medlemmer/suppleanter fra mindst to medlemsstater, af mindst 18 medlemmer/suppleanter fra mindst tre medlemsstater eller af mindst 16 medlemmer/suppleanter fra mindst fire medlems-

stater, hvoraf dog mindst halvdelen i alle tilfælde skal være medlemmer. Et medlem eller en suppleant kan kun tilhøre én politisk gruppe. En politisk gruppe opløses, hvis medlemstallet falder til under det antal, der kræves, for at en gruppe kan dannes.

3. Når en politisk gruppe dannes, opløses eller på anden måde ændres, skal Regionsudvalgets formand underrettes. I erklæringen om gruppens dannelse angives gruppens navn, dens medlemmer og dens præsidium. En politisk gruppes dannelse, dens navn, præsidium og medlemstal samt dens opløsning offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* af formanden.

4. Hver politiske gruppe bistås af et sekretariat, hvis medarbejdere er ansat i generalsekretariatet. De politiske grupper kan fremsætte forslag til ansættelsesmyndigheden om udvælgelse, ansættelse og forfremmelse af disse medarbejdere samt om forlængelse af deres kontrakter. Ansættelsesmyndigheden træffer afgørelse efter at have hørt gruppeformændene.

5. Generalsekretæren giver de politiske grupper og deres organer passende ressourcer til møder, gruppeaktiviteter, publikationer og sekretariaternes aktiviteter. Ressourcerne til hver enkelt politisk gruppe øremærkes på budgettet. De politiske grupper og deres sekretariater kan i passende udstrækning gøre brug af Regionsudvalgets faciliteter.

6. De politiske grupper og deres præsidier kan mødes umiddelbart før eller under plenarmøderne. To gange om året kan de afholde ekstraordinære møder. En suppleant har for sin deltagelse i disse møder kun ret til godtgørelse af sine udgifter til rejse og ophold, når han repræsenterer et medlem fra sin politiske gruppe.

7. Løsgængere bistås administrativt. Nærmere regler herfor fastlægges af Regionsudvalgets præsidium på forslag af generalsekretæren.

Artikel 10

Interregionale grupper

Medlemmerne og suppleanterne kan danne interregionale grupper. Regionsudvalgets formand underrettes om sådanne gruppers dannelse.

AFSNIT II

REGIONSUDVALGETS ORGANISATION OG ARBEJDSFORM

KAPITEL 1

Regionsudvalgets første indkaldelse og konstituering

Artikel 11

Indkaldelse til det første møde

Efter nybeskikkelse, der finder sted hvert fjerde år, indkaldes Regionsudvalget til møde af sit ældste medlem, og det træder sammen senest en måned efter Rådets beskikkelse af medlemmerne. Det første møde ledes af det ældste tilstedeværende

medlem, alderspræsidenten. Alderspræsidenten, de fire yngste tilstedeværende medlemmer og Regionsudvalgets generalsekretær udgør alderspræsidiet.

Artikel 12

Regionsudvalgets konstituering og prøvelse af mandaterne

1. På dette møde underretter alderspræsidenten Regionsudvalget om Rådets meddelelse om beskikkelsen af medlemmerne. Hvis der anmodes om det, kan alderspræsidenten prøve medlemmernes beskikkelse og mandater, inden han erklærer Regionsudvalgets nye mandatperiode for indledt.

2. Alderspræsidiets forbliver i funktion, indtil udfaldet af valget af formand, første næstformand og de øvrige præsidiemedlemmer er bekendtgjort.

KAPITEL 2

Plenarforsamlingen

Artikel 13

Plenarforsamlingens opgaver

Regionsudvalget træder sammen som plenarforsamling. Plenarforsamlingen har følgende hovedopgaver:

- a) vedtagelse af udtalelser, rapporter og resolutioner
- b) vedtagelse af forslag til overslag over Regionsudvalgets indtægter og udgifter
- c) vedtagelse af Regionsudvalgets politiske program ved begyndelsen af hver mandatperiode
- d) valg af formand, første næstformand og de øvrige præsidiemedlemmer
- e) nedsættelse af underudvalg
- f) vedtagelse og revision af Regionsudvalgets forretningsorden.

Artikel 14

Indkaldelse af plenarforsamlingen

1. Regionsudvalgets formand indkalder plenarforsamlingen mindst en gang i kvartalet. Præsidiets fastlægger i det forudgående års tredje kvartal en tidsplan for plenarmøderne. Et plenarmøde kan strække sig over en eller flere mødedage.

2. Hvis mindst ¼ af medlemmerne skriftligt begærer det, indkalder formanden til et ekstraordinært plenarmøde, som skal finde sted tidligst en uge og senest en måned efter begæringens fremsættelse. Den skriftlige begæring skal angive emnet for det ekstraordinære møde. Intet andet emne kan sættes på dagsordenen for et sådant møde.

Artikel 15

Plenarmødets dagsorden

1. Præsidiets fastlægger det foreløbige forslag til dagsorden, som omfatter en foreløbig liste over forslag til udtalelser og rapporter samt resolutionsudkast og alle øvrige dokumenter, hvorom der skal træffes beslutning (beslutningsdokumenter) på den næstfølgende plenarforsamling.

2. Formanden tilstiller medlemmerne og suppleanterne dagsordensforslaget og de deri nævnte beslutningsdokumenter senest fire uger forud for plenarmødets åbning; teksterne tilstilles medlemmerne og suppleanterne på deres officielle prog. Samtidig gøres dokumenterne elektronisk tilgængelige.

3. Forslag til udtalelser og rapporter samt resolutionsudkast opføres principielt på dagsordenen i den rækkefølge, hvori de er vedtaget af underudvalgene eller forelagt i overensstemmelse med forretningsordenen, idet der dog tages hensyn til dagsordenspunkternes indholdsmæssige sammenhæng.

4. Kan den i stk. 2 nævnte frist ikke overholdes, kan formanden i særlige begrundede undtagelsestilfælde optage et beslutningsdokument i dagsordensforslaget, forudsat medlemmerne og suppleanterne har modtaget det pågældende forslag på deres officielle sprog senest en uge forud for plenarmødets åbning. Begrundelsen for anvendelsen af denne procedure noteres af formanden på forsiden af beslutningsdokumentet.

5. Skriftlige ændringsforslag til dagsordensforslaget skal være generalsekretæren i hænde senest tre arbejdsdage forud for plenarmødets åbning.

6. På et møde umiddelbart forud for plenarmødets åbning fastlægger præsidiets det endelige forslag til dagsorden. På dette møde kan præsidiets med ⅔ flertal af de afgivne stemmer på dagsordenen optage hastende eller aktuelle sager, hvis behandling ikke tåler at blive udsat til det næste plenarmøde.

Artikel 16

Plenarmødets åbning

Formanden åbner plenarmødet og forelægger det endelige forslag til dagsorden til vedtagelse.

Artikel 17

Offentlighed, gæster og gæstetalere, aktualitetsdebat

1. Plenarforsamlingens møder er offentlige, medmindre den træffer anden afgørelse for hele mødet eller for et bestemt dagsordenspunkt.

2. Repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen kan deltage i plenarmøderne. De kan tage ordet på opfordring.

3. Formanden kan på eget initiativ eller på præsidiets anmodning indbyde gæster til at tale til plenarforsamlingen. Der kan i tilslutning hertil finde en generel debat sted, hvor de almindelige taletidsbestemmelser gælder.

4. Præsidiets kan i henhold til artikel 15, stk. 1 og 6, foreslå plenarforsamlingen at holde en generel debat om aktuelle politiske emner af regional eller lokal relevans (aktualitetsdebat). Ved afviklingen af en aktualitetsdebat gælder de almindelige regler for taletid.

Artikel 18

Taletid

1. Plenarforsamlingen fastsætter ved mødets begyndelse på præsidiets forslag taletiden for hvert enkelt dagsordenspunkt. Under mødet foranlediger formanden på eget initiativ eller på anmodning af et medlem, at taletiden begrænses.
2. I debatter om generelle anliggender eller specifikke punkter kan formanden på præsidiets foranledning foreslå plenarforsamlingen, at den fastsatte taletid fordeles mellem de politiske grupper og de nationale delegationer.
3. Som almindelig regel er taletiden begrænset til to minutter for indlæg vedrørende referatet, bemærkninger til forretningsordenen og indlæg om ændring af det endelige dagsordensforslag eller dagsordenen.
4. Overskrider en taler sin taletid, kan formanden efter en enkelt advarsel fratage ham ordet.
5. Et medlem kan foreslå, at debatten afsluttes, og formanden sætter dette forslag under afstemning.

Artikel 19

Talerliste

1. Medlemmerne indtegnes på talerlisten i den rækkefølge, hvori de anmoder om ordet, og formanden tildeler ordet på grundlag af denne talerliste. Formanden lader så vidt muligt repræsentanter for forskellige politiske retninger og nationale delegationer få ordet skiftevis.
2. Ordføreren for det kompetente underudvalg samt formænd for de politiske grupper og nationale delegationer, der ønsker at få ordet på deres gruppes eller delegations vegne, eller talere, som træder i disses sted, kan dog få forrang for andre talere.
3. Ingen kan uden formandens tilladelse få ordet mere end to gange i samme spørgsmål. De berørte underudvalgs formænd og ordførere skal dog, såfremt de ønsker det, tildeles taletid, hvis længde bestemmes af formanden.

Artikel 20

Bemærkninger til forretningsordenen

1. Når et medlem ønsker at fremsætte bemærkninger til forretningsordenen eller at gøre formanden opmærksom på en overtrædelse af forretningsordenen, skal han have ordet. Indlægget skal vedrøre emnet for forhandlingerne eller dagsordenen.
2. En bemærkning til forretningsordenen har forrang for alle andre indlæg.
3. Vedrørende bemærkninger til forretningsordenen træffer formanden øjeblikkelig afgørelse i overensstemmelse med forretningsordenen og meddeler denne afgørelse umiddelbart efter bemærkningen til forretningsordenen. Der stemmes ikke herom.

Artikel 21

Beslutningsdygtighed

1. Plenarforsamlingen er beslutningsdygtig, hvis et flertal af medlemmerne er til stede. Beslutningsdygtigheden prøves kun under mødet og kun på anmodning af mindst ti medlemmer. Så længe der ikke er blevet anmodet om, at beslutningsdygtigheden skal prøves, er afstemninger gyldige uanset antallet af stemmeafgivere. Formanden kan afbryde plenarmødet i op til ti minutter, inden beslutningsdygtigheden prøves. Medlemmer, som har anmodet om, at beslutningsdygtigheden prøves, men ikke længere er til stede i salen, betragtes ved optællingen som tilstedeværende. Hvis der er mindre end ti medlemmer til stede, kan formanden afgøre, om plenarforsamlingen er beslutningsdygtig.
2. Konstatere det, at forsamlingen ikke er beslutningsdygtig, udsættes alle punkter, som kræver afstemning, til næste mødedag, hvor forsamlingens beslutninger om de udsatte punkter er gyldige, uanset hvor mange medlemmer der er til stede.
3. Alle medlemmer og suppleanter, der deltager i et møde, såvel som andre tilstedeværende personer skal skrive sig på en deltagerliste.

Artikel 22

Afstemning

1. Plenarforsamlingen træffer sine beslutninger med simpelt flertal af de afgivne stemmer, medmindre andet er fastsat i forretningsordenen.
2. En gyldig stemme er enten »for«, »imod« eller »hverken for eller imod«. Ved beregningen af flertallet tages der kun hensyn til stemmer »for« og stemmer »imod«. I tilfælde af stemmelighed betragtes teksten eller forslaget som forkastet.
3. Formanden kan dekretere ny afstemning, og mindst ti medlemmer kan anmode herom, hvis resultatet af stemmeoptællingen drages i tvivl.
4. På formandens forslag kan plenarforsamlingen beslutte, at en afstemning skal foregå ved navneopråb. Afstemningen foregår i alfabetisk rækkefølge, idet formanden dog råbes op som den sidste.
5. I personspørgsmål træffes der beslutning ved hemmelig afstemning.
6. Formanden kan til enhver tid beslutte, at afstemningen skal foregå ved hjælp af det elektroniske afstemningsanlæg.

Artikel 23

Fremsættelse af ændringsforslag

1. Kun medlemmer og behørigt udnævnte suppleanter kan skriftligt indgive ændringsforslag til beslutningsdokumenter.
2. Under forbehold af artikel 26, stk. 1, første punktum, skal ændringsforslag til beslutningsdokumenter indgives af mindst seks medlemmer med angivelse af disses navne.

3. De skal være generalsekretæren i hænde senest i løbet af den syvende arbejdsdag før plenarmødets åbning og skal, så snart de er oversat, dog senest to arbejdsdage før plenarmødet, kunne hentes elektronisk. Såfremt artikel 15, stk. 4, finder anvendelse, kan formanden forkorte fristen for indgivelse af ændringsforslag til tre arbejdsdage. Fristen gælder ikke for ændringsforslag til hastende sager i henhold til artikel 15, stk. 6, andet punktum.

4. Alle ændringsforslag fordeles til medlemmerne inden plenarmødets begyndelse.

Artikel 24

Behandling af ændringsforslag

1. Foreligger der mere end 20 ændringsforslag til et beslutningsdokument, kan præsidiets eller plenarforsamlingen returnere dokumentet til underudvalget til fornyet behandling. Dette gælder ikke for beslutningsdokumenter, hvis vedtagelse ikke kan udsættes.

2. Selv om et ændringsforslag er korrekt indgivet, behandles det ikke, hvis det ikke støttes på mødet af forslagsstillerne eller af noget andet medlem.

3. Hvis der til en tekstdel foreligger et eller flere ændringsforslag, kan formanden, ordføreren eller ophavsmændene til ændringsforslaget/-ene fremsætte kompromisændringsforslag under debatten. Sådanne forslag kræver samtykke fra de personer, der har fremsat de oprindelige ændringsforslag. Et kompromisændringsforslag sættes under afstemning først, og vedtages det, ophæver det de ændringsforslag, som ligger til grund for kompromiset.

4. Afstemningen om ændringsforslag følger punkternes rækkefølge i teksten. Formanden kan sætte flere ændringsforslag under samlet afstemning, hvis de har et lignende indhold eller sigte.

5. Ordføreren kan opstille en liste over de ændringsforslag til hans forslag til udtalelse eller rapport, som han anbefaler vedtaget (anbefalet stemmeafgivelse). Listen skal distribueres til medlemmerne samtidig med ændringsforslagene i henhold til artikel 23, stk. 4.

Når ordføreren har anbefalet en stemmeafgivelse, kan formanden sætte de ændringsforslag, som anbefalingen gælder, til afstemning under ét. Ethvert medlem kan gøre indsigelse mod den anbefalede stemmeafgivelse og skal i så fald meddele, om hvilke ændringsforslag der skal stemmes separat.

6. Ændringsforslag behandles og sættes til afstemning før den tekst, de vedrører.

7. Vedrører to eller flere ændringsforslag, som udelukker hinanden, den samme tekstdel, sættes det forslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst, først til afstemning.

8. Til slut stemmes der om teksten som helhed, i givet fald i den ændrede form.

Artikel 25

Hasteudtalelser og -rapporter

I hastende tilfælde, hvor en frist fastsat af Rådet, Europa-Kommissionen eller Europa-Parlamentet ikke kan overholdes ved anvendelse af den normale procedure, og hvor det ansvarlige underudvalg har vedtaget sit forslag til udtalelse eller rapport enstemmigt, sender formanden dette forslag til Rådet, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet til orientering. Forslaget til udtalelse eller rapport forelægges den følgende plenarforsamling til vedtagelse i uændret form. På alle dokumenter vedrørende den pågældende udtalelse eller rapport skal det anføres, at der er tale om en udtalelse eller en rapport, som er udarbejdet efter hasteproceduren.

Artikel 26

Forenklet procedure

1. Forslag til udtalelser eller rapporter, der er vedtaget enstemmigt af et underudvalg (i givet fald af det primært ansvarlige underudvalg) på et møde, hvor et flertal af dets medlemmer var til stede, forelægges af ordføreren for plenarforsamlingen til vedtagelse i uændret form, medmindre mindst 32 medlemmer fremsætter et ændringsforslag inden for den frist, der er fastsat i artikel 23, stk. 3, første punktum. I sidstnævnte tilfælde behandles ændringsforslaget af plenarforsamlingen. Underudvalgets forslag til udtalelse eller rapport sendes til medlemmerne med henvisning til denne procedure sammen med forslaget til dagsorden.

2. Såfremt underudvalget (i givet fald det primært ansvarlige underudvalg) er af den opfattelse, at et høringsdokument, som det har fået forelagt af præsidiets, ikke giver anledning til bemærkninger eller ændringsforslag fra Regionsudvalgets side, kan det foreslå, at der ikke fremsættes nogen indvendinger. Forslaget forelægges plenarforsamlingen til vedtagelse uden debat.

Artikel 27

Hævelse af plenarmødet

Før plenarmødet hæves, giver Regionsudvalgets formand meddelelse om tid og sted for det næste plenarmøde samt om de dagsordenspunkter, som allerede måtte være kendt.

KAPITEL 3

Præsidiets og formanden

Artikel 28

Præsidiets sammensætning

Præsidiets består af:

- a) formanden
- b) første næstformand
- c) yderligere 14 næstformænd
- d) yderligere 20 medlemmer
- e) formændene for de politiske grupper.

Et medlem pr. land har rang af næstformand.

Pladserne i præsidiets fordeles således mellem de nationale delegationer, idet der ses bort fra formandsposten og posterne som formænd for de politiske grupper:

- tre pladser: Tyskland, Spanien, Frankrig, Italien og Det Forenede Kongerige
- to pladser: Belgien, Danmark, Grækenland, Irland, Luxembourg, Nederlandene, Østrig, Portugal, Finland og Sverige.

Artikel 29

Stedfortrædere i præsidiets

1. For hvert præsidiemedlem, bortset fra formanden, udpeges der samtidigt et medlem eller en suppleant fra den samme nationale delegation til personlig stedfortræder. Denne stedfortræder har kun ret til at deltage, at få ordet og at stemme, når han repræsenterer præsidiemedlemmet. Generalsekretæren skal inden det pågældende møde have skriftlig meddelelse om overdragelsen af stemmeret.
2. For hver formand for en politisk gruppe udpeger den pågældende gruppe en stedfortræder af sin midte. Stk. 1, andet og tredje punktum, finder tilsvarende anvendelse.

Artikel 30

Valgbestemmelser

1. Regionsudvalgets præsidium vælges af plenarforsamlingen for to år.
2. Regionsudvalgets formand, første næstformand, de 14 andre næstformænd, de øvrige præsidiemedlemmer samt formændene for de politiske grupper i deres egenskab af præsidiemedlemmer vælges under forsæde af alderspræsidenten i overensstemmelse med artikel 11 og 12. Alle kandidatforslag skal indgives skriftligt til generalsekretæren senest en time før plenarforsamlingens åbning. Valgene kan kun finde sted, hvis mindst $\frac{2}{3}$ af medlemmerne er til stede.

Artikel 31

Valg af formand og første næstformand

1. Forud for valget af formand og første næstformand kan kandidaterne til disse poster fremsætte en kortfattet erklæring over for plenarforsamlingen. Alle kandidater skal have den samme taletid, hvis længde bestemmes af alderspræsidenten.
2. Regionsudvalgets formand og første næstformand vælges ved separate valghandlinger. De vælges med et flertal på over 50 % af de afgivne stemmer.
3. En gyldig stemme er enten en stemme »for« eller en stemme »hverken for eller imod«. Ved beregningen af det krævede flertal medregnes kun stemmerne »for«.
4. Hvis ingen kandidat opnår det nødvendige flertal i første afstemningsrunde, foretages der endnu en afstemningsrunde, hvori den kandidat, der opnår flest af de afgivne stemmer, betragtes som valgt. I tilfælde af stemmelighed træffes afgørelsen ved lodtrækning.

Artikel 32

Valg af de 14 næstformænd, de øvrige præsidiemedlemmer samt formændene for de politiske grupper i deres egenskab af medlemmer af præsidiets

1. Med henblik på valg af de 14 næstformænd og de øvrige 20 præsidiemedlemmer kan der opstilles en fælles kandidatliste med kandidaterne fra de nationale delegationer, som kun foreslår én kandidat til hver plads, der tilkommer dem i præsidiets. Denne liste kan vedtages ved én enkelt afstemning med et flertal på mere end 50 % af de afgivne stemmer.
2. Hvis der ikke vedtages en fælles kandidatliste, eller hvis en national delegation opstiller flere kandidater, end den har pladser at besætte i præsidiets, besættes hver af disse pladser ved særskilte afstemninger; i den forbindelse følges samme valgprocedure som ved valg af formand og første næstformand, jf. artikel 30 og artikel 31, stk. 2, 3 og 4.
3. Med henblik på valg af formændene for de politiske grupper til medlemmer af præsidiets forelægger alderspræsidenten plenarforsamlingen en liste med deres navne, hvorom der træffes beslutning under et.

Artikel 33

Valg af stedfortrædere

Et præsidiemedlem og hans stedfortræder vælges samtidigt.

Artikel 34

Genbesættelse af ledige præsidiempladser

Hvis et medlem af præsidiets eller hans stedfortræder fratræder som medlem af Regionsudvalget eller nedlægger sit hverv som præsidiemedlem, udpeges der en afløser for den resterende del af mandatperioden efter fremgangsmåden i artiklerne 28-33.

Artikel 35

Præsidiets opgaver

Præsidiets

- a) udarbejder et udkast til politisk program i begyndelsen af hver mandatperiode og overvåger programmets gennemførelse. En gang om året og ved udgangen af hver mandatperiode aflægger formanden på præsidiets anmodning beretning for plenarforsamlingen om virkningen af Regionsudvalgets arbejde
- b) forbereder, tilrettelægger og koordinerer plenarforsamlingens og underudvalgenes arbejde. Med henblik herpå kan præsidiets
 - nedsætte arbejdsgrupper bestående af præsidiemedlemmer eller udvalgsmedlemmer til at rådgive sig i særlige anliggender
 - til sine møder indkalde andre medlemmer af Regionsudvalget på grund af deres sagkundskab eller hverv samt personer udefra

- c) varetager det generelle ansvar for finansielle, organisatoriske og administrative spørgsmål vedrørende medlemmerne og suppleanterne, for Regionsudvalgets interne organisation, dets generalsekretariat, herunder organisationsplanen, og dets organer
- d) ansætter generalsekretæren og de tjenestemænd og øvrige ansatte, der er nævnt i artikel 63, stk. 1 og 2
- e) forelægger i henhold til artikel 64 det foreløbige overslag over Regionsudvalgets indtægter og udgifter for plenarforsamlingen
- f) godkender møder uden for det sædvanlige arbejdssted
- g) fastsætter gennemførelsesbestemmelser vedrørende medlemmernes, de behørigt udpegede suppleanters og eksperternes rejse- og opholdsudgifter under overholdelse af budgetprocedurens regler.

Artikel 36

Indkaldelse af præsidiumet og beslutningsproces

1. Præsidiumet indkaldes af formanden, der i samråd med første næstformand fastlægger mødedato og dagsorden. Præsidiumet træder sammen mindst en gang i kvartalet eller senest 14 dage efter fremsættelse af skriftlig begæring herom fra mindst ti præsidiemedlemmer.
2. Præsidiumet er beslutningsdygtigt, når mindst $\frac{1}{2}$ af dets medlemmer er til stede. Det træffer beslutning med simpelt flertal af de afgivne stemmer, medmindre andet er fastsat i forretningsordenen. I øvrigt finder artikel 22, stk. 2, tilsvarende anvendelse.
3. Til forberedelse af præsidiets beslutninger pålægger formanden generalsekretæren at udarbejde baggrundsnotater og beslutningsforslag vedrørende de enkelte spørgsmål, der skal behandles; de vedføjles dagsordensforslaget.
4. Medlemmerne skal have mødedokumenterne i hænde senest ti dage før mødets åbning. Ændringsforslag til beslutningsforslag skal indgives skriftligt og være generalsekretæren i hænde senest i løbet af den tredje arbejdsdag før præsidiemødets åbning og skal, så snart de er oversat, kunne hentes elektronisk.
5. Om nødvendigt pålægger præsidiumet efter en orienterende debat generalsekretæren eller en arbejdsgruppe yderligere opgaver med klare angivelser vedrørende indhold og tidsfrist. Den pågældende arbejdsgruppe eller generalsekretæren forelægger derefter i henhold til stk. 4, første punktum, baggrundsnotater og et beslutningsforslag. Ændringsforslag til beslutningsforslag skal indgives skriftligt og være generalsekretæren i hænde senest i løbet af den tredje arbejdsdag før plenarmødets åbning og skal, så snart de er oversat, kunne hentes elektronisk.

Artikel 37

Formanden

1. Formanden leder Regionsudvalgets arbejde.
2. Formanden repræsenterer Regionsudvalget udadtil. Han kan uddelegere disse beføjelser.
3. Er formanden fraværende eller forhindret, afløses han af første næstformand; er han også fraværende eller forhindret, afløses formanden af en af de øvrige næstformænd.

UDTALELSER, RAPPORTER OG RESOLUTIONER — PROCEDUREN I PRÆSIDIET

Artikel 38

Udtalelser — Retsgrundlag

Regionsudvalget fremsætter udtalelser i henhold til artikel 265 i EF-traktaten

- a) efter anmodning fra Europa-Kommissionen eller Rådet i de tilfælde, der er nævnt i EF-traktaten og efter anmodning fra disse institutioner eller Europa-Parlamentet i andre tilfælde
- b) på eget initiativ
- c) når Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg høres i henhold til EF-traktatens artikel 262, hvis det finder, at der er særlige regionale interesser på spil.

Artikel 39

Udtalelser og rapporter — Henvisning til underudvalg

1. Efter at have konsulteret underudvalgene fastlægger præsidiumet disses årlige arbejdsprogram.
2. Formanden henviser modtagne høringsdokumenter fra Rådet, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet til det kompetente underudvalg og fastsætter en frist for forelæggelse af et forslag til udtalelse eller rapport. Præsidiumet underrettes herom på det følgende møde.
3. Angår emnet for en udtalelse eller en rapport mere end et underudvalg, udpeger formanden det primært ansvarlige underudvalg og, om nødvendigt, et eller flere supplerende underudvalg. I sådanne tilfælde kan formanden enten
 - a) foreslå præsidiumet at nedsætte en arbejdsgruppe med repræsentanter for de berørte underudvalg, eller
 - b) i undtagelsestilfælde anmode et eller flere underudvalg, ud over det primært ansvarlige underudvalg, om at udarbejde forslag til en supplerende udtalelse eller rapport. Det primært ansvarlige underudvalg stemmer om henstillingerne i de andre underudvalgs forslag og indarbejder de vedtagne henstillinger i sin egen udtalelse eller rapport. Kun det primært ansvarlige underudvalg har kompetence til at rapportere over for plenarforsamlingen.

4. Er et underudvalg uenigt i en beslutning, som formanden har truffet i henhold til stk. 2 eller 3, kan det via sin formand anmode præsidiets om at træffe en afgørelse.

Artikel 40

Udpegelse af hovedordfører

1. Kan underudvalget ikke udarbejde et forslag til udtalelse eller rapport inden for den frist, som Rådet, Europa-Kommissionen eller Europa-Parlamentet har fastsat, kan præsidiets foreslå, at plenarforsamlingen udpeger en hovedordfører, som skal forelægge et forslag til udtalelse eller rapport direkte for plenarforsamlingen.

2. I tilfælde, hvor en frist fastsat af Rådet, Europa-Kommissionen eller Europa-Parlamentet ikke giver plenarforsamlingen tilstrækkelig tid til at udpege en hovedordfører på et møde, kan formanden udpege en hovedordfører; plenarforsamlingen underrettes herom på det næste møde.

3. I begge tilfælde bør det relevante underudvalg så vidt muligt afholde en generel orienterende debat om spørgsmålet.

Artikel 41

Initiativudtalelser og -rapporter

1. Tre præsidiemedlemmer, et underudvalg repræsenteret ved sin formand eller 32 regionsudvalgsmedlemmer kan anmode præsidiets om, at der udarbejdes en initiativudtalelse eller -rapport. Sådanne anmodninger forelægges præsidiets med en begrundelse sammen med de øvrige mødedokumenter i henhold til artikel 36, stk. 4, og så vidt muligt før vedtagelsen af det årlige arbejdsprogram.

2. Præsidiets træffer afgørelse om anmodninger om udarbejdelse af initiativudtalelser eller -rapporter med simpelt flertal blandt sine medlemmer. Udtalelserne eller rapporterne henvises til de kompetente underudvalg i henhold til artikel 39. Formanden underretter plenarforsamlingen om alle præsidiets beslutninger om godkendelse og henvisning af initiativudtalelser og -rapporter.

3. For udtalelser i henhold til artikel 38, litra c), finder denne artikel tilsvarende anvendelse.

Artikel 42

Resolutioner

1. Resolutioner bør kun sættes på Regionsudvalgets dagsorden, hvis de vedrører Den Europæiske Unions kompetenceområde, omhandler vigtige regionale og lokale anliggender og er af aktuel betydning.

2. Forslag til resolutioner eller anmodninger om, at der udarbejdes en resolution, kan forelægges Regionsudvalget af mindst 32 medlemmer eller af en politisk gruppe. Alle forslag og anmodninger indgives til præsidiets i skriftlig form og med angivelse af navnene på de medlemmer eller af den politiske

gruppe, der støtter dem. De skal tilstilles generalsekretæren senest tre arbejdsdage før præsidiemødets åbning.

3. Beslutter præsidiets, at Regionsudvalget skal viderebehandle et resolutionsudkast eller en anmodning om udarbejdelse af en resolution, kan det

a) sætte resolutionsudkastet på det foreløbige forslag til dagsorden for plenarmødet i henhold til artikel 15, stk. 1

b) udpege det kompetente underudvalg og sætte en frist for udarbejdelsen af et resolutionsudkast. Det kompetente underudvalg udarbejder resolutionsudkastet efter den procedure, som gælder for udarbejdelse af forslag til udtalelser og rapporter. Artikel 51 og 52 finder ikke anvendelse i denne forbindelse

c) i hastende tilfælde sætte et resolutionsudkast på dagsordenen for den umiddelbart forestående plenarforsamling i henhold til artikel 15, stk. 6, andet punktum. Et sådant resolutionsudkast behandles på anden mødedag.

4. Resolutionsudkast, der drejer sig om forhold, der opstår uventet efter den i stk. 2 nævnte frist (resolutioner af særlig hastende karakter), og som opfylder kravet i stk. 1, kan indgives indtil tre timer før præsidiemødets åbning. Konstaterer præsidiets, at udkastet vedrører udvalgets kerneopgaver, behandles det i henhold til stk. 3, litra c).

Ethvert medlem kan på plenarforsamlingen indgive ændringsforslag til resolutionsudkast af særlig hastende karakter.

Artikel 43

Opfølgning af udtalelser, rapporter og resolutioner

Præsidiets sørger for, at Regionsudvalgets udtalelser, rapporter og resolutioner følges op.

KAPITEL 4

Underudvalg

Artikel 44

Sammensætning og mandat

1. Ved indledningen af hver mandatperiode nedsætter plenarforsamlingen underudvalg, der har til opgave at forberede dens arbejde. Den fastlægger underudvalgenes sammensætning og mandat efter forslag fra præsidiets.

2. Underudvalgenes sammensætning skal afspejle medlemmernes nationale fordeling i Regionsudvalget.

3. Regionsudvalgets medlemmer skal have sæde i mindst ét underudvalg og må højst have sæde i to. Præsidiets kan dog give medlemmer fra de mindste nationale delegationer dispensation fra denne regel.

Artikel 45

Formand og næstformænd

1. På sit første møde udpeger hvert underudvalg af sin midte en formand, en første næstformand og højst to næstformænd (præsidium).

2. Svarer antallet af kandidater til antallet af pladser, kan valget ske med akklamation. Er dette ikke tilfældet, eller anmoder 1/6 af underudvalgets medlemmer herom, sker valget i overensstemmelse med artikel 31, stk. 2, 3 og 4, om valg af formand og første næstformand.

3. Hvis et medlem af et underudvalgs præsidium udtræder af Regionsudvalget eller nedlægger sit hverv, genbesættes den ledige plads i overensstemmelse med denne artikel.

Artikel 46

Underudvalgenes opgaver

Underudvalgene udarbejder forslag til udtalelser, rapporter og resolutioner, som forelægges plenarforsamlingen til vedtagelse.

Artikel 47

Indkaldelse af underudvalg og dagsorden

1. Mødedato og dagsorden fastlægges af underudvalgets formand i samråd med første næstformand.

2. Et underudvalg indkaldes af formanden. Indkaldelsen til et ordinært møde sendes sammen med dagsordenen til medlemmerne senest fire uger inden mødet.

3. Såfremt mindst ¼ af underudvalgets medlemmer skriftligt anmoder om det, skal formanden indkalde til ekstraordinært møde, der skal afholdes senest fire uger efter anmodningen. Dagsordenen for det ekstraordinære møde fastlægges af de medlemmer, der har anmodet om mødet. Den sendes til medlemmerne sammen med indkaldelsen.

4. Alle forslag til udtalelser og andre mødedokumenter, som skal oversættes og distribueres før et møde, skal tilgå underudvalgets sekretariat senest fem uger inden mødet. De sendes til medlemmerne senest to uger inden mødedatoen. Formanden kan i undtagelsestilfælde ændre disse frister.

Artikel 48

Offentlighed

1. Underudvalgenes møder er offentlige, medmindre et underudvalg træffer anden afgørelse for hele mødet eller for et bestemt dagsordenspunkt.

2. Repræsentanter for Europa-Parlamentet, Rådet og Europa-Kommissionen kan deltage i underudvalgenes forhandlinger og besvare spørgsmål fra medlemmerne.

Artikel 49

Offentlige høringer

I særlige tilfælde kan et underudvalg med præsidiets samtykke foranstalte en offentlig høring eller indkalde personer udefra med særlig indsigt i et eller flere punkter på dagsordenen.

Artikel 50

Frister for udarbejdelse af udtalelser og rapporter

1. Underudvalgene forelægger deres forslag til udtalelse eller rapport inden for den frist, som formanden har fastsat. Underudvalgene kan højst holde to møder til udarbejdelse af et forslag til udtalelse eller rapport, heri ikke indbefattet det møde, hvor arbejdet tilrettelægges.

2. I undtagelsestilfælde kan præsidiets give tilladelse til yderligere møder til behandling af et forslag til udtalelse eller rapport, eller det kan forlænge fristen for dets forelæggelse.

Artikel 51

Udtalelsernes opbygning

1. En udtalelse fra Regionsudvalget omfatter

— en præambel, som indeholder oplysninger om udtalelsens retsgrundlag og om den procedure, der er fulgt ved udarbejdelsen, og i givet fald indledende bemærkninger

— en hoveddel, som indeholder Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger i forbindelse med det pågældende spørgsmål samt eventuelle konkrete ændringsforslag til høringsdokumentet.

2. I forbindelse med vurderingen af høringsdokumentet skal hoveddelen af Regionsudvalgets tekst, hvor det er muligt, komme ind på overholdelsen af subsidiaritetsprincippet samt de formodede konsekvenser for den administrative praksis og de regionale og lokale finanser.

3. For hver udtalelse forelægges der i et særskilt dokument en begrundelse, som redegør for Regionsudvalgets opfattelse som helhed og rummer særlige betragtninger til enkelte punkter. Begrundelsen udarbejdes under ordførers ansvar. Den sættes ikke under afstemning. Begrundelsen skal dog svare til ordlyden af udtalelsen, som der er holdt afstemning om. Hvis dette ikke er tilfældet, kan underudvalgets formand lade begrundelsen bortfalde.

Artikel 52

Rapporternes opbygning

En rapport fra Regionsudvalget omfatter:

- en præambel, som indeholder en redegørelse for den procedure, der er fulgt under udarbejdelsen af rapporten, og en indholdsoversigt
- en indledning, der skildrer baggrunden for det behandlede emne
- en hoveddel, der indeholder specifikke bemærkninger og analyser af det behandlede emne
- en konklusion, der rummer et resumé af Regionsudvalgets synspunkter og henstillinger vedrørende det behandlede emne.

Om nødvendigt kan der tilføjes bilag med relevant dokumentation, referencedokumenter og supplerende information.

Artikel 53

Ordførere

1. Med henblik på udarbejdelsen af et forslag til udtalelse eller rapport udnævner underudvalget på forslag af dets formand en ordfører eller i begrundede tilfælde to ordførere. Formandens forslag meddeles medlemmerne samtidig med dagsordenen. Foreligger anmodningen om udtalelse senere, sendes formandens forslag til medlemmerne senest en uge før mødets begyndelse.
2. Underudvalgene sørger i forbindelse med udnævnelse af ordførere for at sikre en afbalanceret fordeling af udtalelser og rapporter.
3. I hastesager kan underudvalgets formand, efter at have underrettet generalsekretæren, lade ordføreren udpege ved skriftlig procedure. Når den skriftlige procedure anvendes, sender formanden en meddelelse til medlemmerne med en opfordring til inden for en frist på tre arbejdsdage skriftligt at fremkomme med eventuelle indvendinger mod udnævnelsen af den foreslåede ordfører. I tilfælde af indvendinger træffer formanden og første næstformand en afgørelse i fællesskab.

Artikel 54

Arbejdsgrupper

1. I begrundede tilfælde kan underudvalgene med præsidiets samtykke nedsætte arbejdsgrupper. Arbejdsgrupper kan også have medlemmer fra andre underudvalg.
2. Hver arbejdsgruppe kan af sin midte udpege en formand og en næstformand.

Artikel 55

Eksperter

1. Underudvalgenes medlemmer kan lade sig bistå af en ekspert.

2. Et underudvalg kan udpege eksperter til at bistå det i arbejdet og til at bistå dets arbejdsgrupper. Efter indbydelse fra formanden kan disse eksperter deltage i underudvalgets eller en af dets arbejdsgruppers møder. Både disse eksperter og de eksperter, der ledsager en ordfører, kan tage ordet på opfordring.

3. Kun ordførernes eksperter og de eksperter, der er indkaldt af underudvalget, kan få refunderet deres udgifter til rejse og ophold.

Artikel 56

Beslutningsdygtighed

1. Et underudvalg er beslutningsdygtigt, når mere end ½ af dets medlemmer er til stede.
2. Under mødet prøves det kun på anmodning af mindst seks medlemmer, om underudvalget er beslutningsdygtigt. Så længe ingen har anmodet om, at beslutningsdygtigheden prøves, er afstemninger gyldige uanset antallet af stemmeafgivere. Konstateres det, at underudvalget ikke er beslutningsdygtigt, kan forhandlingerne fortsættes, men afstemninger udsættes til det følgende møde.
3. Alle medlemmer og suppleanter, der deltager i et møde, såvel som andre tilstedeværende personer skal skrive sig på deltagerlisten.

Artikel 57

Afstemning

Beslutninger træffes med simpelt flertal af de afgivne stemmer. I øvrigt finder artikel 22, stk. 2, tilsvarende anvendelse.

Artikel 58

Ændringsforslag

1. Ændringsforslag skal være underudvalgets sekretariat i hænde senest i løbet af den femte arbejdsdag inden mødedatoen. Formanden kan i undtagelsestilfælde ændre denne frist.
2. Afstemningen om ændringsforslagene følger punkternes rækkefølge i det forslag til udtalelse eller rapport, der behandles. Til slut stemmes der om teksten som helhed. Vedrører to eller flere ændringsforslag, der udelukker hinanden, den samme tekst, sættes det forslag, der afviger mest fra den oprindelige tekst, først under afstemning.
3. Når forslaget til udtalelse eller rapport er vedtaget i underudvalget, sender underudvalgets formand det til Regionsudvalgets formand.

Artikel 59

Beslutning om ikke at udarbejde udtalelse eller rapport

Såfremt underudvalget (i givet fald det primært ansvarlige underudvalg) er af den opfattelse, at et høringsdokument, som det har fået forelagt af præsidiets, ikke involverer regionale eller lokale interesser eller ikke er af politisk relevans, kan det beslutte ikke at udarbejde udtalelse eller rapport.

KAPITEL 5

Regionsudvalgets administration

Artikel 60

Generalsekretariatet

1. Regionsudvalget bistås af et generalsekretariat.
2. Generalsekretariatet ledes af en generalsekretær.
3. På forslag af generalsekretæren fastlægger præsidium generalsekretariatets opbygning således, at det er i stand til at sikre, at Regionsudvalget og dets organer fungerer bedst muligt, og til at bistå medlemmerne i udøvelsen af deres mandat. Samtidig fastlægges generalsekretariatets bistand til medlemmerne, de nationale delegationer, de politiske grupper og løsgængerne.
4. Generalsekretariatet udarbejder referater af møderne i Regionsudvalgets organer.

Artikel 61

Generalsekretæren

1. Det påhviler generalsekretæren at gennemføre de afgørelser, præsidium eller formanden træffer i henhold til denne forretningsorden og gældende retlige bestemmelser. Generalsekretæren deltager uden stemmeret i præsidiets møder, som han tager referat af.
2. Generalsekretæren udfører sit hverv under ansvar over for formanden, der repræsenterer præsidium.

Artikel 62

Ansættelse af generalsekretæren

1. Præsidium ansætter generalsekretæren ved beslutning truffet med $\frac{2}{3}$ flertal og under anvendelse af artikel 2 og 8 i Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber.
2. Generalsekretæren ansættes for en periode på fem år. De nærmere ansættelsesbetingelser fastlægges af præsidium.
3. For så vidt angår generalsekretæren, udøves de beføjelser, som i Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne tillægges ansættelsesmyndigheden, af præsidium.

Artikel 63

Vedtægten for tjenestemænd og Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte

1. De beføjelser, som i Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber tillægges ansættelsesmyndigheden, udøves
 - af generalsekretæren, for så vidt angår tjenestemænd i lønklasse A 6-A 8 og LA 6-LA 8 samt i kategori B, C og D

— af præsidium på forslag af generalsekretæren, for så vidt angår de øvrige tjenestemænd.

2. De beføjelser, som i Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber tillægges ansættelsesmyndigheden, udøves

— af generalsekretæren, for så vidt angår midlertidigt ansatte i lønklasse A 6-A 8 og LA 6-LA 8 samt i kategori B, C og D

— af præsidium på forslag af generalsekretæren, for så vidt angår andre midlertidigt ansatte

— for så vidt angår midlertidigt ansatte i formandens kabinet:

— af generalsekretæren på forslag af formanden, for så vidt angår midlertidigt ansatte i lønklasse A 6-A 8 samt i kategori B, C og D

— af præsidium på forslag af formanden, for så vidt angår de andre ansatte.

Kontrakter for midlertidigt ansatte i formandens kabinet udløber samtidig med formandens mandatperiode

— af generalsekretæren, for så vidt angår hjælpeansatte og lokalt ansatte

— af generalsekretæren i henhold til artikel 82 i Ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber for så vidt angår særlige rådgivere.

Artikel 64

Budget

1. Generalsekretæren forelægger præsidium det foreløbige overslag over Regionsudvalgets indtægter og udgifter for det følgende regnskabsår. Præsidium forelægger et overslag for plenarforsamlingen til vedtagelse.

2. Plenarforsamlingen vedtager overslaget over indtægter og udgifter og oversender det til Europa-Kommissionen, Rådet og Europa-Parlamentet så betids, at tidsfristerne i finansbestemmelserne kan overholdes.

3. Regionsudvalgets budget gennemføres i overensstemmelse med finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Formanden er højeste myndighed for gennemførelsen af budgettet i henhold til artikel 28, 29, 39, 48 og 52 i finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget. Han træffer afgørelse på forslag af generalsekretæren.

AFSNIT III

GENERELLE BESTEMMELSER

KAPITEL 1

Samarbejde med andre EU-instanser

Artikel 65

Interinstitutionelle samarbejdsaftaler

Inden for rammerne af det interinstitutionelle samarbejde kan præsidiets på forslag af generalsekretæren indgå samarbejdsaftaler med andre af Den Europæiske Unions instanser (institutioner og organer).

Artikel 66

Fremsendelse og offentliggørelse af udtalelser, rapporter og resolutioner

1. Regionsudvalgets udtalelser og rapporter såvel som meddelelser om anvendelsen af forenklet procedure i henhold til artikel 26 eller om, at der i henhold til artikel 59 ikke udarbejdes nogen udtalelse eller rapport, rettes til Rådet, Europa-Kommissionen og Europa-Parlamentet. De fremsendes ligesom resolutioner af formanden.

2. Regionsudvalgets udtalelser, rapporter og resolutioner offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

KAPITEL 2

Spørgsmål vedrørende forretningsordenen

Artikel 67

Revision af forretningsordenen

1. Plenarforsamlingen kan med flertal blandt medlemmerne beslutte at revidere denne forretningsorden helt eller delvist.

2. Plenarforsamlingen pålægger et ad hoc-underudvalg at udarbejde en rapport og et tekstforslag, på grundlag af hvilke Regionsudvalget vedtager nye bestemmelser med flertal blandt medlemmerne. De nye bestemmelser træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 68

Præsidiets instruks

Præsidiets kan under overholdelse af forretningsordenen fastsætte gennemførelsesbestemmelser hertil i form af en instruks.

Artikel 69

Forretningsordenens ikrafttræden

Denne forretningsorden træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den 9. april 2003.

Af Regionsudvalget

Albert BORE

Formand